

- Γ -

(Νοέμβριος 09)

- Γάγας** ΤΚΑ=2, 1, 8, 6, 4, 43. Για τα Γάγας/Γαγάκος/Γαγαλής, βλέπε Γκάγκας.
Γαγάκος
Γάγαλης/Γαγαλής
- Γαγάνης** ΤΚΑ=43,1, 6, 4. Βλέπε Γκαγκάνης
Γαγάνας
Γαγανάκης
Γαγανέλης
- Γάζαλης** ΤΚΑ=0,1 αλλά αναφορές στο όνομα Γάζαλης. Ο [ΑΚΛ] το ετυμολογεί από το Τρκ. «gazali=νικητής». Τέτοια λέξη δεν βρήκα ούτε στα Τρκ. ούτε στα Οθ. λεξικά. Βλέπε Γκαζάλ.
Γαζαλίδης
- Γαζέπης[TN]** ΤΚΑ=8. Οθ. gazer= Οθ. και Τρκ. gazap=θυμός, οργή, αγανάκτηση. Δύο Gazer και ουδείς Gazap η Gezer στον ΤΚΚΕ. Σύμφωνα με τον [ΔΔ] γαζέπι=κακοτυχία, καταδρομή και ο [ΜΤ] αναφέρει την Κρητική έκφραση «γαζέπι να σου 'ρθει». Τέλος στα Αλβ. gazer=(1) βάσανο, μαρτύριο (2) ανθρωπος που δημιουργεί προβλήματα, κακός (3) παρα πολύ, υπερβολικά. Τελικά προτιμώ την Αλβ. ρίζα.
- Γαζετάς** (αλλά και Γαζέτας) ΤΚΑ=48. Βλέπε Γκαζέτας
- Γαζής** ΤΚΑ=100+. Οι [ΜΤ,ΔΤ,ΑΚΛ] το ετυμολογούν από το Αραβογενές Τρκ. gaz[i,î]= «αγωνιστής, τροπαιούχος» σύμφωνα με τον [ΜΤ] και «νικητής» σύμφωνα με τους [ΔΤ,ΑΚΛ]. Ο [ΧΣ] που επιδέξια αποφεύγει τις κακοτοπιές σιωπά ενώ σύμφωνα με τον [RT] gazi=
 - πολεμιστής του Ισλάμ
 - επιδρομέας σε γειτονικές, μη μουσουλμανικές χώρες
 - τίτλος επιφανών στρατηγών
 - συνώνυμο του Ατατουρκ (με κεφαλαίο G)
 - απόμαχος, απόστρατος, βετεράνος
 - Οθ. νόμισμα που άξιζε 20 πιάστρα.Σε τελική ανάλυση τα περι νικητών και τροπαιούχων λάθος δεν είναι αλλά ίσως ελλιπή.
- Γαϊτάνης** ΤΚΑ=100+,100+,13,1. Το γαϊτάνι ήτανε λεπτό, συνήθως μεταξωτό κορδόνι που χρησιμοποιούσανε για διακόσμηση φορεμάτων. Ο [ΤΦ] το ετυμολογεί από τα Μεσαιωνικά Λατινικά και την πόλη Gaeta. Το [ΙΜΤ] θεωρεί τα περί Gaeta παρετυμολογία, βεβαιώνει ότι η λέξη είναι Ελληνιστική και την συνδέει με το Αραβικό hītan. Μάλλον έχει δικηο διότι ο [ΙΖΕ] που ετυμολογεί την Τρκ. μορφή της λέξης (kaytan, kaydan,

gaytan) γράφει ότι λέγεται στα Περσικά geytun, στα Κουρδικά geytan, και στα Αραβικά hayta.

Γαλεντέρης

TKA=0 αλλά Γαλεντέρης κτηνίατρος (ένας και μόνο) στο ΚΙΛΚΙΣ. Ο [ΔΤ] το θεωρεί μορφή του Καλεντέρης, βλέπε επώνυμο.

Γαλής

Γαλλής

TKA=21, 29. Ο [ΜΤ] ετυμολογεί το Γαλλής από το Τρκ. gali= ακριβός, υπερτιμημένος, βαρύτιμος (αλλά και από το γαλί, γαλόπουλο). Τα ίδια και οι [ΑΚΛ,ΜΤ] οι οποίοι όμως πετάνε το γαλόπουλο στα ετυμολογικά σκουπίδια ενώ ο [ΜΤ] γράφει galí. Ο [RT] γράφει ότι όσον αφορά στις τιμές και στις αξίες οι λέξεις gali και galí είναι ταυτόσημες αλλά το galí έχει την πρόσθετη έννοια του «πλήρης ενθουσιασμού, γεμάτος ζωή». Σημειώνουμε και τη λέξη galiz= (1) βρωμερός, χυδαίος, (2) χοντράνθρωπος, ακαλλιέργητος, στενόμυαλος, βλάκας. Τέλος παρατηρούμε ότι το όνομα Galí χρησιμοποιείται από τους Αραβες (π.χ., Butros butros Galí, Αιγύπτιος διπλωμάτης, γενικός γραμματέας του ΟΗΕ) και τους Εβραίους (κύριο όνομα). Η σημαντική ρίζα *gal σημαίνει πηγή και στα Εβραϊκά κύμα. Η ρίζα *galgal πείνα και η ρίζα *galga¹ αλληλουχία κεραυνών. Τέλος τα Ελληνικά δεν έχουν μόνο το γαλί, έχουν και τη λέξη γαλή= γάτα. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 2 Galí ενώ στον ΤΚΑ 100+ με το επώνυμο Ακριβός, δεδομένα που ενισχύουν την ετυμολογία gali= ακριβός. Βέβαια στον ΤΚΑ βρίσκουμε και ~100 με το επώνυμο Γάτος.

Γαληγαλής

Γαλιγαλής

Γαλημητάκης

Γαλίπος

TKA=5.

TKA=3 αλλά μία και μόνη οικογένεια. Στα Τρκ. Galip είναι κύριο όνομα και επώνυμο και στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 20 Galip εκ των οποίων ένας λέγεται Galip Galip! Αραβογενές Τρκ. galib=galip= (1)νικητής (2) καθιερωμένος, επικρατήσας (έθιμο, πρακτική).

Γαρέζος

TKA=5. Ο [ΜΤ] το ετυμολογεί από το Αραβογενές Τρκ. gazez η garaz= μίσος, έχθρα, μνησικακία. Ονόματα Garez και Garaz δεν υπάρχουν στον ΤΚΚΕ και το Γκαρέζος δεν υπάρχει ούτε στον ΤΚΑ ούτε στο διαδίκτυο

Γαρίπης

Γαρπιδής

TKA=1,1. Ο [ΑΚΛ] ετυμολογεί το Γαριπάκης από το Τρκ. garip= ξένος, φτωχός. Τα δικά μου λεξικά λένε κάτι ελαφρά διαφορετικό. Garip= (1) παράξενος, ασυνήθιστος, περίεργος, εκκεντρικός, λοξός (2) ξένος, μετανάστης, αλλοδαπός (3) φτωχός, αδέκαρος, φουκαράς, αξιολύπητος, απομονωμένος, ολομόναχος. Οι Garip στον ΤΚΚΕ είναι 183.

Γαρμπής

TKA=100+. Αραβογενές garp=garb=Δύση, garbi=Δυτικός, garpli=Δυτικός, Ευρωπαίος. Στον ΤΚΚΕ (και της Αγκυρας, Σμύρνης,

Τραπεζούντας) δεν υπάρχει ούτε ένας Garbi, αλλά το επώνυμο εμφανίζεται στο διαδίκτυο. Ίσως οι Τούρκοι να το αποφεύγουν γιατί παραδοσιακά στην Τουρκία τα εκ Δυσμών εθεωρούντο συνώνυμα του εκ του πονηρού.

Γάσπαρης

TKA=100+. Από το Gaspar, Caspar η Carper ενός εκ των τριών μάγων που επισκέφθηκαν το Χριστό. Στα Περσικά σημαίνει θησαυροφύλακας.

Γεβρέκης

Γεβρέκος

TKA=3 (μάλλον στην ίδια οικογένεια), 2. Τρκ. *gevrek*= (1) τραγανός, ξεροψημένος (2) παξιμάδι, έκφραση *gevrek gevrek gülmek*= γελάω (σαρδωνικά κατά τον [TE], «με την ψυχή μου» κατά τον [RT]). Οι *Gevrek* του ΤΚΚΕ είναι 39.

Γεκενίδης

TKA=0 αλλά υπάρχει ένας (και μόνο) στο διαδίκτυο. Ο [ΔΤ] ετυμολογεί το επώνυμο από το Τρκ. *yeğen*=ανηψιός, ανηψιά. Οι *Yeğen* του ΤΚΚΕ ρείναι 63.

Γεκτίδης

TKA=0 αλλά ΤΚΞάνθης=4. Στα Τρκ. *Yek*=έννας, *yekta*= μόνος, μοναδικός. Τρεις *Yekta* στον ΤΚΚΕ.

Γέλβαρης

Γελεγένης[ΤΝ]

Γελεγενίδης

TKA=2 (ίδια οικογένεια). Παραλλαγή του Γιαλβάρης, βλέπε επώνυμο. TKΑ=14, 6. Ο [ΑΚΛ] προτείνει το Τρκ. *yelengün*=γυμνός, λέξη που δεν μπόρεσα να επαληθεύσω ενώ ο [RT] γράφει ότι *yeleşen*= (1) οτιδήποτε από τη φύση του τρέχει δεξιά κι' αριστερά (2)αδέσποτος σκύλος, του δρόμου. Δοθέντος ότι *Yelengün* στον ΤΚΚΕ δεν υπάρχει αλλά οι *Yeleşen* είναι 21 (16 γράφουν το όνομα *Yelegen* και 5 *Yeleşen* αλλά υπάρχει μια τάση το *ğ* να γράφεται *g*), προτιμώ το *yeleşen*. Πολίχνη *Yelegen/Yeleşen* στην Τουρκία.

Γελέκης

Γελεσμές

TKA=6. Τρκ. *yelek*=γυλέκο. Στον ΤΚΚΕ οι *Yelek* είναι 17.

TKA=2. Ο [ΔΤ] επικαλείται το Τρκ. *yilişmek*=χαμογελώ. Στα δικά μου λεξικά τέτοια λέξη δεν υπάρχει, αλλά υπάρχει το *yilişmak*=χαμογελώ με τρόπο δυσάρεστο, γελάω με τρόπο αναιδή, καγχάζω. Τέλος, σε κάτι λίγες Τρκ. ιστοσελίδες εμφανίζεται η λέξη *yelesme* ως συνώνυμο της *yerleşme*= εγκατάσταση, εποίκιση, εγκαθίδρυση (2) στρατωνισμός (3) βόλεμα, άραγμα (π.χ., σε θέση εργασίας). Στους ΤΚ Τουρκίας δεν μπόρεσα να βρω ονόματα βασισμένα ούτε στο (μάλλον μη υπάρχον) *yilişmek*, ούτε στο *yilişmak*, ούτε στο *yerleşmek*. Με τα υπάρχοντα στοιχεία π' ντως προτιμώ σα ρίζα το *yerleşme*.

Γεμενής

Γεμενιτζιόγλου

Γεμενιτχόγλου

Γεμενιτζόπουλος

TKA=21, 5, 10, 1. Τρκ. *yemeni* = (1) είδος ελαφρού παπουτσιού που από χρησιμοποιούσαν οι χωριάτες (2) μαντήλι, μ κεφαλόδεσμος, τεςμπέρι έγχρωμο βαμβακερό ύφασμα. Οι *Yemenici* στον ΤΚΚΕ ζίναι 14.

Γέμελος

Γεμελιάρης

TKA=37,59. Λατ. *gemellus*=δίδυμος

Γεμικτσής	TKA=2. Μάλλον από το yemekçi (yemek= φαγητό, γεύμα, έδεσμα και yemekçi= παρασκευαστής/πωλητής φαγητών,..... Στον TKKE Yemekçi δεν υπάρχουν αλλά στον TK Αγκύρας βρίσκουμε δύο.
Γεμιτζάκης(TN) <i>Γεμιτζόγλου</i>	TKA=3, 3. Τρκ. gemi=πλοιο, καραβι και gemici= ναυτης, ναυτικος, πλοιοκτητης. Η λέξη γεμιτζής σημαίνει στα Ελληνικά έμπειρος ναύτης και ετυμολογείται απο τους [ΤΦ] απο το yemici στο οποίο αναφερεται και ο [ΔΤ]. Κανένα απο τα Τούρκικα λεξικά που συμβουλευθηκα [RT], [RP], [ML], [TE] δεν έχει λέξη που να αρχίζη με yem και να εχει σχέση με θάλασσα η ναύτες. Υποθέτω οτι το yemici είναι λάθος [αντι]γραφής. Η Τουρκικη εχει και τη λεξη gömütçü =νεκροθαφτης που θα μπορουσε να αποδοθη στα Ελληνικα Γκεμιτζης αν και το πιθανώτερο θα ήτανε Γκιομιτζής. Στον TKKE οι Gemici είναι 179.
Γενάρης Γενεράκης(TN)	TKA=13. Από το Ιανουάριος, μήνας του Θεού Ιανού. TKA=2, Yener είναι συνηθισμένο Τουρκικό όνομα(= πετυχημένος, ανερχόμενος, νικητής) και επώνυμο (πάνω από 200 Yener στον TKKE εκ των οποίων 17 Mehmet). Από το ρήμα yenmek= (1) νικω, κατατροπωνω, κερδιζω, κυριεύω (2) τρώγομαι (παθητικό του yemek=τρώω).
Γενηδουνιάς <i>Γεν[η,ι]δουνιάογλου</i>	TKA=6,4. Από το yeni (νέος)+dünya(κόσμος). Σε γενικές γραμμές όταν γράφεται Yenidünya και δεν είναι επώνυμο, σημαίνει Αμερική. Όταν γράφεται yenidünya σημαίνει (1) μουσμουλιά (2) γιάλινη διακοσμητική σφαίρα. Στον TKKE οι Yenidünya είναι 56.
Γενησαρλής	TKA=3. Ο [ΑΚΛ] το ετυμολογεί από το yeni şehir το οποίο, μάλλον εκ παραδρομής αποδίδει ως Νέο Κάστρο. Δοθέντος ότι στην Τρκ. υπάρχουν 6 Yenişehir (Νέα Πόλη, Νεάπολις) και 3 Yenihisar (Νέο Κάστρο, Νιόκαστρο) το τι ακριβώς σκόπευε νά γράψη είναι άγνωστο. Προσθετουμε ότι υπάρχει και πόλη Yenisahra (sahra= πεδιάδα, χώρος ακατοίκητος, ερημιά, έρημος –βλέπε Σαχάρα) κοντά στην Πόλη. Δοθέντος επίσης ότι η κατάληξη li στα Τρκ. δείχνει και προέλευση, έχουμε τις εξής δυνατότητες: <ul style="list-style-type: none"> • Yenihisarlı ~ΝιοΚαστριώτης που μορφολογικά ταιριάζει αλλά ούτε στον TKKE ούτε στο διαδίκτυο βρήκα τέτοιο επώνυμο • Yenişehirli ~«από τη Νεάπολη, Ναπολιτάνος» που μορφολογικά ταιριάζει λιγώτερο αλλά υπάρχει ένας (και μόνο) Yenişehirli στον TKKE και διάφοροι Yenişehirli στο διαδίκτυο.

- Yenisahrali (~Νεοερημίτης;;;) που έχει χειρότερα μορφολογικά προβλήματα, μηδέν αναφορές στον ΤΚΚΕ και 8 αναφορές στο διαδίκτυο (καμία σαν επώνυμο).

Μ' αυτά τα στοιχεία νομίζω ότι καθένας μας μπορεί να διαλέξει ανάμεσα στις δύο πρώτες επιλογές κατα το δοκούν.

Γενιτζές[ΤΝ]

ΤΚΑ=5. Τρκ. yenice=καινούργιος, πρόσφατος (και έκφραση yenice eleğim seni nerelere asayım?= καινούργιο κοσκινάκι μου και που να σε κρεμάσω – κυριολεκτικά και μεταφορικά). Στον ΤΚΚΕ οι Yenice είναι 124.

Γενίτσαρης

Γενιτσαριώτης

ΤΚΑ=19, 11. Οθ. Yeniceri=(1) Γιανίτσαρος (2) θρασύδειλος, ψευτονταής, ο πλήρως εκμεταλευόμενος την οποιαδήποτε δύναμη έχει. Στον ΤΚΚΕ οι Yeniceri είναι 37.

Γεντέκος

ΤΚΑ=18. Τρκ yedek= (1) καπίστρι (2) δεύτερο άλογο (3) αναπληρωματικός, εφεδρικός, αναπληρωτής αντικαταστάτης (4) αναλλακτικά (μηχανής, αυτοκινήτου κ.τ.λ.) (5) απόθεμα, ρεζέρβα. Οι Yedek του ΤΚΚΕ είναι 13.

Γεντζής

ΤΚΑ=0, αλλά υπήρχε ένας Γεντζής ποδοσφαιριστής του ΠΑΟΚ το 1955. Ο [ΔΤ] το ετυμολογεί από το Τρκ yen=μανίκι, ο [ΑΚΛ] από το Τρκ. genç. Στον ΤΚΚΕ οι Yen είναι 5, οι Yenci 0 και ενώ Yenci δεν υπάρχουν στον ΤΚΚΑ και στον ΤΚ Αγκυρας, υπάρχουν 5 στον ΤΚ Σμύρνης, παρέα με 9 Yen. Ολα αυτά ενισχύουν την ετυμολογία του [ΔΤ] χωρίς υποχρεωτικά να απορρίπτονται, εν όλω η εν μέρει, την ετυμολογία του [ΑΚΛ]. Βλέπε και επώνυμο Γκεντζής.

Γεντίκης

Γεντίκογλου

Γεδικίδης

Γεδίκογλου

ΤΚΑ=6, 5, 4, 5. Τρκ. gedik=(1) ρήγμα, χάσμα (2) ορεινό πέρασμα (3) προνόμιο που έδινε το Οθ. κράτος ούτως ώστε ο κάτοχος του να εξασφαλίσει κάποιο μικρό ή μεγάλο εισόδημα. Το Γεντίκης λοιπόν μπορεί να αναφέρεται σε κάποιο προνομιούχο γενικώς η να είναι κατασκευή ανάλογη του δερβένι → Δερβένης. Στον ΤΚΚΕ οι Gedik είναι 200+ και οι Mehmet Gedik 39.

Γεντίμης[ΤΝ]

ΤΚΑ=7. Ίσως παραλλαγή του Γετίμης, βλέπε επώνυμο. Υπάρχουν όμως και δύο Yedim στον ΤΚΚΑ και αυτό γεννά την υποψία ότι χρειαζόμαστε διαφορετική ετυμολογία. Επειδή τα προφανή yedim (αόριστος του yemek=τρώω η κτητική μορφή του yedi=εφτά που έχει και μια σειρά ιδιωματικών χρήσεων) δεν δείχνουν εκ πρώτης όψεως πειστικά, ίσως το Yedim να προέρχεται από το Αραβογενές Οθ. yed= (1) χέρι (2) κτήση, ιδιοκτησία (3) βοήθεια, χείρα βοήθειας, χάρη, εξυπηρέτηση, ρουσφέτι (4) δύναμη, πυγμή, εξουσία.

Γεραλής

Γεραμάνης

Γερεντές

ΤΚΑ=63. Κατά πάσα πιθανότητα,μ παραλλαγή του Γιαραλής.

Ίσως όπως και το Γιαραμάνης.

ΤΚΑ=19.

Γερμενής	TKA=45. Ο [ΑΚΛ] ετυμολογεί τα επώνυμα Γερμεντζής και Γερμενής από το Τρκ. değirmenci=μυλωνάς (βλέπε λεπτομέρειες στο Ντεγιμερτζόγλου). Είναι μιά ενδιαφέρουσα ετυμολογία η οποία όμως έχει μερικές αδυναμίες. Απαιτεί να κόψουμε το Ντε, και να κάνουμε το γι γε. Επιπροσθέτως, ενώ το όνομα Γερμενής είναι αρκετά κοινό, το Γερμεντζής δεν υπάρχει ούτε στον ΤΚΑ ούτε στο διαδίκτυο. Δύο άλλα αυτσάιντερ (από τα Τρκ.) είναι τα yeme= (1) σάτιρα (2) κατηγορία και ermeni=αρμένης, Αρμένικος (Το αρμένης είναι κοινό όνομα (TKA=100+) και υπάρχει ένας Ερμενίδης στον ΤΚΑ. Θα μπορούσαμε να υποθέσουμε ότι όπως «ο έρμος→ο γέρμος «ο Ερμενής→ ο Γερμενής»). Στα Αλβ. Jerme είναι όνομα χωριού κοντά στο Αργυρόκαστρο και jerm=ντελίριο, παραλήρημα, κατάσταση ανθρώπου που δεν ξερει τι λέει. Μ' αυτά τα στοιχεία όλες οι επιφανειακά πιθανές ετυμολογίες δείχνουν επικίνδυνες και συμπερασματικά ας μείνουμε στο δεν ξέρω.
Γερούκας Γερούκικής Γερούκαλης Γερούκης Γερούκος Γερούλανος	TKA=2, 11, 21, 18, 2. Βλέπε Γιουρούκας.
Γετίμης Γεωργαμλής[TN]	TKA=2. Τρκ. yetim= ορφανός. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 124 Yetim. TKA=5 (11/08). Μάλλον παραφθορά του Τρκ. yorganli= αυτός που έχει πάπλωμα/παπλώματα. Δύο Yorganli στον ΤΚΚΕ.
Γεωργαντζής Γεωργαντζάς Γεωργαντζέλης	TKA=47, 14, 13. Τρκ. yorganci= παπλωματάς, στρωματοποιός. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 42 Yorganci.
Γιαβάρας Γιαβαρίδης	TKA=5, 2. Ίσως από το αρχαϊζον Τρκ. yava= (1) ξένος (2) εχθρικός, εχθρός (3) κάποιος που έχει χάσει το δρόμο του (4) άγριο ζώο, θηρίο. Δύο Yava στον ΤΚΚΕ. Ίσως όμως να είναι παραλλαγή του Γιαβέρης, βλέπε επώνυμο
Γιαβέρης Γιαβερίδης	TKA=0,3. Τρκ. yaver=(1) βοηθός (2) αξιωματικός, μέλος επιτελείου ανωτέρου αξιωματικού. Στον ΤΚΚΕ οι Yaver είναι 35. Παρατηρούμε πάντως ότι τα Ελληνικά είχαν υιοθετήσει τη λέξη yaver με τη μορφή γιαβέρης= σωματοφύλακας, υπασπιστής.
Γιαβάς	TKA=4, 54. Τρκ. yavas= (1) αργός, βραδύς, σιγανός (2) ελαφρός, ήπιος,

Γιαβάσης

μαλακός, απαλός (3) ήρεμος, πειθήνιος. Στον ΤΚΚΕ οι Υανας είναι (200+,23). Προσθέτουμε ότι στα Οθ. υπήρχε η λέξη yana= (1) ασυνήθιστος, παράξενος, ξένος (2) εχθρός, εχθρικός (3) που έχει χάσει το δρόμο του, έχει χαθεί (4) αγριο (ζώο) η οποία μετελίχτηκε στη λέξη yaban και παράγωγα. Δύο Υανα στον ΤΚΚΕ, κατα τα φαινόμενα ίδια οικογένεια.

Γιαβής

ΤΚΑ=28. Ο [ΑΚΛ] επικαλείται τοι Περσικό yane=μωρολογία. Πράγματι, το Περσογενές Οθ. yane σήμαινε (1) μωρολογία, παράκρουση, παραλήρημα (2) κατεστραμμένος (3) χωρίς αποτέλεσμα, μάταιος. Παράλληλα υπήρχε και το αρχαϊζον yani=(1) που έχει χάσει το δρόμο του, έχει χαθεί (2) μάταιος, αναποτελεσματικός, άνευ αξίας. Ολα αυτά είναι καλά αλλά επώνυμο Yane/Yani δεν υπάρχει ούτε στους τηλεφωνικούς καταλόγους ούτε στο διαδίκτυο. Υπάρχουν όμως επτά Yani στον ΤΚΚΕ και υποθέτω ότι ο [RT] αντι για yane/ yani έπρεπε να είχε γράψη yâne/ yâni. Τέλος παρατηρούμε ότι Γιαβής ήταν/είναι σύνηθες επώνυμο στο χωριό Θεόκτιστο Αρκαδίας. Σύμφωνα με την ιστοσελίδα το χωριού

- κατά παράδοση η οικογένεια Γιαβογιώργη ήταν από τις πρώτες στο χωριό,
- Το Θεόκτιστο από της κτίσεως του έως το 1927 ονομαζόταν Τοπόριστα
- Τα όρια της Τοπόριστας... φθάνουν μέχρι ... [το] Πράσινο (Καρνέσι), ... μέχρι... [το] Δρακοβούνι (Γλόγοβα), Κερπινή και ροή ποταμού Λάδωνα (Στρεζοβινά).

Σε γενικές γραμμές τα τοπωνύμια δείχνουν Σλαβικά και ίσως η ετυμολογία του ονόματος ΓιαβοΓιώργη/Γιαβής να συνδέεται με τα Σλαβικά.

Γιαβρός

ΤΚΑ=53,7,1. Τρκ. yanru= «παιδί» ζώου η yanrum= «παιδίμου», «αγάπη μου». Στον ΤΚΚΕ οι Yanru είναι 43 και οι Yanrum 5.

Γιαβρή/ί]μης

Γιαβρούμης

Γιαγιάς

ΤΚΑ=53, 24, 9, 6. Στα Τρκ, yaya=yayan= (1) πεζός (2) ασήμαντος, πανάσχετος, απληροφόρητος, ατζαμής (3) πεζικάριος του Οθ. στρατού ενώ το αρχαϊζον yagak σήμαινε στα Οθ. πεζός, πεζοπόρος. Στον ΤΚΚΕ Yaya=16, Yayan=12, Yagak=1.

Γιαγιάκος

Γιαγιάννης

Γιαγιάν(ν)ος

Γιαγκίνας

ΤΚΑ=2,20. Τρκ. yangin= (1) πυρκαγιά, φωτιά (2) καμμένος, θύμα πυρκαγιάς (3) αυτός που υποφέρει, που καίγεται από έρωτα, που καίγεται στον πυρετό. Συνα Ελληνικά το Τουρκογενές γιαγκίνι σήμαινε (1) πυρκαγιά φωτιά (2) σφοδρό ερωτικό πάθος [ΔΔ]. Οι Yangin στον ΤΚΚΕ είναι 56.

Γιαγκίνης

Γιαγκιόζης[TN]

ΤΚΑ=9, 2. Ο [ΔΤ] επικαλείται το Τρκ. yağiz=μαύρο γυαλιστερό άλογο

Γιαγκιώζης	(επίσης άνθρωπος πολύ μελαχροινός, μαυριδερός). Στον ΤΚΚΕ οι Yağız είναι 200+ εκ των οποίων 4 λέγονται Mehmet. Αυτή η ετυμολογία όμως έχει δύο μικρά προβλήματα. Το ğ που γίνεται σκληρό και το i που αποδίδεται στα Ελληνικά σαν να ήταν ö. Στον ΤΚΚΕ υπάρχουν 23 Yangöz και το yan gözle βασικά σημαίνει με την άκρη του ματιού, με μισό μάτι, λοξοκοιτάζοντας, με τρόπο εχθρικό. Η έκφραση yan göz σημαίνει λοξή ματιά, έκφραση εχθρικότητας η σχεδίων κρυφών (π.χ. λοξές ματιές σε παντρεμένη γυναίκα). Σε γενικές γραμμές πιστεύω ότι η ετυμολογία απο το Yangöz (αυτός που ρίχνει λοξές ματιές) δείχνει πιο πειστική
Γιαγλής	ΤΚΑ=20, 4, 3, 11, 39, 1, 4.. Απο το Τρκ. yağ (λάδι, βούτυρο, λίπος, γράσο) +lı =παχύς, λαδερός, λιπαρός, πασαλειμμένος με γράσο.
Γιαγλιόγλου	Επίσης, yağlı= πλούσιος, ανοιχτοχέρης και προσοδοφόρος. Το yağcı
Γιαγλόγλου	είναι βασικά επαγγελματικό (κατασκευαστής, πωλητής λαδιού κ.τ.τ.,
Γιαγτζής	αυτός που λαδώνει τροχούς, μηχανήματα κ.τ.λ.) αλλά έχει και την
Γιαγτζόγλου	έννοια του γλύφτη, του κόλακα, του δουλοπρεπούς, Στον ΤΚΚΕ
Γιαγτσόγλου	Yağlı=56, Yağlıoğlu=13, Yağcı=200+ (εκ των οποίων 17 Mehhmet),
Γιαδζόγλου	Yağcıoğlu=64.
Γιαγκλής	ΤΚΑ=5, 7, 3, 3. Ο [ΑΚΛ] ετυμολογεί το Γιαγκλίσης απο το Τρκ. yanlıs=
Γιαγκλίση	λάθος. Υπάρχουν βέβαια δύο Yanlıs στον ΤΚΚΕ αλλά η μεταβολή του
Γιαγκλίτση	ν σε γκ δείχνει ύποπτη. Είναι πιο λογικοφανές να υποθέσουμε
Γιαγκλιτσόπουλος	μεταβολή του γ σε γκ και να θεωρήσουμε αυτά τα ονόματα σαν
	παραλλαγές του Γιαγλής και παρομοίων.
Γιαγμουρίδης	ΤΚΑ=2,2. Τρκ. yağmur=βροχή. Στον ΤΚΚΕ οι Yağmur είναι 109
Γιαγμούρογλου	οι Yağmuroğlu 13.
Γιαγτανζίδης[TN]	ΤΚΑ=4. Στα Οθ. yağdan και στα Τρκ yağdanlık λέγεται το δοχείο
	λαδιού, το λαδωτήρι, και ο κόλακας. Η ετυμολογία όμως του
	Γιαγταντζίδης από το yağdan έχει την εμφανή αδυναμία ότι
	αντιστοιχα επώνυμα δεν υπάρχουν ούτε στους τηλεφωνικούς
	καταλόγους ούτε στο διαδίκτυο.
Γιαδικιάρογλου	ΤΚΑ=1. Περσογενές Τρκ. yâdiğâr= (1) αναμνηστικό, ενθύμιο (2)
	παληάνθρωπος, απατεώνας, διαβόητος κατά τον [RT], ταραξίας κατα
	τον [MT]. Τρεις Yâdiğâr στον ΤΚΚΕ.
Γιαζγκουλίδης	ΤΚΑ=1, 0 (αλλά πολλαπλές διαδικτυακές αναφορές στο δεύτερο
[TN]	επώνυμο. Ο [MT] μνημονεύει μονο τη δεύτερη μορφή του επωνύμου
Γιαζγκουλίδης	και προτείνει yaz (καλοκαίρι)+kıl (τρίχα) η kül (στάχτη). Εκ πρώτης
	όψεως αυτή η ετυμολογία δεν δείχνει πειστική και στον ΤΚΚΕ δεν
	βρίσκουμε ούτε ένα Yazkıl, Yazkılı, Yazkül η Yazkülü. Βρίσκουμε όμως
	δύο Yazgılı, 4 Yazgül και 6 Yazgülü. Στα Οθ. yaz σήμαινε και Ανοιξη
	και στα Τρκ. gül=τριαντάφυλλο. Οπότε τα δύο τελευταία ονόματα

βασικά σημαίνουν ανοιξιάτικο (η και καλοκαιρινο) τριαντάφυλλο. Το yazgi= προκαθορισμός (με την έννοια της μοίρας, του γραφτού, του πεπρωμένου). Με αυτά τα δεδομένα η πιό πιθανή ετυμολογία είναι από το Yazgülü χωρίς να αποκλείεται και το Yazgili.

Γιαζιτζής

Γιαζιτζόγλου

TKA=24, 30. Τρκ. yazici= γραφιάς, αυτός που έγραφε γράμματα η συμπλήρωνε αιτήσεις για λογαριασμό άλλων, υπάλληλος γραφείου. Στον ΤΚΚΕ οι Yazici είναι (200+, 86) και οι Yazicioğlu (200+ .14).

Γιαϊτζής[TN]

Γιαγιτζής

TKA=0, 0 αλλά και τα δύο εμφανίζονται στο διαδίκτυο. Ο [ΔΤ] το ετυμολογεί από το gayinci=εκδότης. Λογικοφανές μόν αλλά δεν υπάρχει ούτε ένας Gayinci στον ΤΚΚΕ ενώ υπάρχουν 35 Gayci και 6 Gayici. Στα Τρκ. gay= τόξο (όπλο), δοξάρι μουσικού οργάνου, ελαττήριο/σούστα οχήματος, μηχανής, κ.τ.λ. ενώ gayici= μεταδότης, αναμεταδότης [TE]. Οι αριθμοί δείχνουν gayci αλλά δεν αποκλείουν το gayici το οποίο εννοιολογικά δεν είναι και τόσο διαφορετικό από το gayinci.

Γιαζόγλου[TN]

TKA=2. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 10 Yazoğlu και 2 Yazioğlu. Στα Τρκ. έχουμε τη λέξη yaz= καλοκαίρι (και στα αρχαϊζοντα Τρκ. άνοιξη) αλλά και τη ρίζα yaz~γραφή. Επιπλέον, yazı= (1) επιγραφή (2) γράψιμο, καλλιγραφία (3) χειρόγραφο (4) άρθρο προς δημοσίευση (5) ριζικό, πεπρωμένο, το γραφτό (6) πεδιάδα,, επίπεδη γή. Ο [ΔΤ] προτιμάει την ετυμολογία από το yazı=γράψιμο. Πέρα από το γεγονός ότι το yazı έχει πολλαπλές ερμηνείες μερικές από τις οποίες δείχνουν καλύτερες (π.χ., ο γιός της μοίρας), η μορφή του επωνύμου και η κατανομή των Τρκ. επωνύμων μας οδηγούν προς το yaz= καλοκαίρι.

Γιαϊλόγλου

TKA=4. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 16 Yaylaoğlu και 2 Yaylioğlu. Το yayla= χώρος θερινής διαμονής (πάλαι ποτέ για κοπάδια που ανέβαιναν το καλοκαίρι στο βουνό) ενώ yaylı= (1) τοξότης (2) οτιδήποτε (π.χ.) άμαξα που έχει ελατήρια. Οι αριθμοί δείχνουν yayla.

Γιαιμάνης

TKA=1. Στα Τρκ. Yay= (1)τόξο (όπλο) (2) ελαττήριο, σούστα (3) (αρχαϊζοντα) καλοκαίρι, yaymak= (1) εξαπλώνω, διαδίδω, διαχέω (2) εκδίδω (βιβλίο) (3) βγάζω τα ζώα να βοσκήσουν, yayma= (1) γερούνδιο του yaymak (2) πάγκος μικρέμπορα, yaymacı=μικρέμπορας. Η κατάληξη -man είναι επιτατική (όπως κορίτσι→ κορίτσαρος, koca/μεγάλος→ kocaman/πελώριος) αλλά δείχνει και το ενεργόν πρόσωπο (π.χ. ράβω→ ράφτης και okutmak=διδάσκω→ okutman= λέκτορας). Ίσως λοιπόν το yayman να είναι παράγωγο του yaymak . Στον ΤΚΚΕ βρ' λισκουμε 7 Yayman και ένα Yaymacı.

Γιακάς

Γιακαλής

TKA=69, 28, 2. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 45 Yaka και 14 Yakalı αλλά αν υπάρχει όνομα παρόμοιο με το Γιακασίκογλου δεν το βρήκα. Στα

Γιακασίκογλου	Τρκ. έχουμε τη ρίζα yak= (1) καίω, πυρπολώ (2) εμπνέω έντονο ερωτικό πάθος (βλέπε και το στίχο μ' έκαψες γειτόνισσα, κακούργα, δολοφόνισσα) και τις λέξεις yaka=(1) γιακάς, κολλάρο (2) πλευρά, όριο, όχθη, , ακτή και yakali= με γιακά, με κολλάρο. Η λέξη γιακάς έχει υιοθετηθεί στα Ελληνικά με την έννοια του περιλαιμίου/κολλάρου αλλά και με την έννοια της φδάππας στον τράχηλο, της καρπαζιάς. Για το Γιακασίκογλου δεν έχω ιδέα αλλά οι οπαδοί των ετυμολογικών σάλτων μορτάλε μπορούν να λάβουν υπ' όψιν το γεγονός ότι sik= πέος, asik= ερωτευμένος και asik=κατεβασμένος (όπως στο μούτρα καταβασμένα). Τα δύο πρώτα ίσως μπορούν να συνδυαστούν με το yakmak= εμπνέω σφοδρό έρωτα.
Γιάκης Γιακίμης[ΤΝ] Γιακείμης Γιακιμτσούκης Γιακιντζής	ΤΚΑ=9. Σρβ. jak= δυνατός, ισχυρός, γερός, ρωμαλέος. ΤΚΑ=2, 5, 2. Κατά τα φαινόμενα παραλλαγές του κυρίου ονόματος Ιωακείμ. ΤΚΑ= 2. Ο [ΔΤ] το ετυμολογεί από το Τρκ. yakici=καυστικός. Το [ΤΕ] γράφει yakici= (1) καυτερός, καυτός, καυστικός, φλέγων [π.χ., ζέστη, ζήτημα] (2) τσουχτερός, αφύς, δηκτικός [π.χ. κριτική] (3) διακαής, πύρινος [π.χ. πόθος] (4) κατασκευαστής η πωλητής εμπλάστρων [yaki=έμπλαστρο, κατάπλασμα]. Στον ΤΚΚΕ οι Yakici είναι 45.
Γιαλαμάς Γιαλαματζής	ΤΚΑ=100+, 1, και στον ΤΚΚΕ Yalama=16. Τρκ. yalama=γλείψιμο [ΔΤ] αλλά και μεταχειρισμένος, λείος από τη συνεχή χρήση. Σύμφωνα με το [ΤΕ] yalama=γλείφτης ενώ τα Τρκ. λεξικά αγνοούν αυτή την απόδοση αλλά γράφουν yalamaci=κόλακας, γλείφτης (αργκό). Παρατηρούμε οτι στα Τρκ. yağlama= (1) λίπανση (2) κολακεία (3) υπερβολικός έπαινος (4) λάδωμα, δωροδοκία. Το ğ αποδίδεται στα Ελληνικά ως γ αλλά στα «κανονικά» Τρκ. συνήθως δεν προφέρεται καθόλου. Στη συγκεκριμένη περίπτωση επιμηκύνει το a που προηγείται, κάτι που το Ελληνικό αντί αρνείται να ακούση. Κατά πόσο το yağlama επηρεάζει το σχεδόν ταυτόσημο (εννοιολογικά - με την έννοια του γλείφτη- και ηχητικά) yalama δεν ξέρω. Εν πάση περιπτώσει, το Yağlama δεν δείχνει να είναι εν χρήσει Τρκ. επώνυμο.
Γιαλαμπούκης Γιαλαμπουκίδης Γιαλα(ν)τζής Γιαλα(ν)τζίδης	ΤΚΑ=4, 2. Τρκ. yalabik= αστραφτερός, φωτεινός, γυαλιστερός και 9 Yalabik στον ΤΚΚΕ. ΤΚΑ=14, 2., Τρκ. yalan (ψέμμα) και yalançi (ψεύτης/ ψευδόμενος/ απομίμηση, τεχνητός, ψεύτικος. Παράδειγμα, οι ντολμάδες γιαλατζή οι οποίοι είναι απομίμηση (δεν έχουν κιμά). Δύο Yalan και κανέναν Yalançi στον ΤΚΚΕ.
Γιαλάφος	ΤΚΑ=3. Ο [ΑΚΛ] γράφει Γιαλάφας και το ετυμολογεί από το Τρκ. yalaf= φλόγα. Στα λεξικά μου yalaf= φλόγα δεν υπάρχει (υπάρχει το

yalaz= φλόγα) και Yalaf στον ΤΚΚΕ δεν βρήκα (υπάρχουν όμως 24 Yalaz). Ίσως το όνομα να είναι παραλλαγή του Γιαλόφας (βλέπε επώνυμο). Επιφανειακές ομοιότητες και με το Τρκ. yalap=αστραφτερά, απαστράπτοντας (18 Yalap στον ΤΚΚΕ) και galef (απουσία περιτομής, 0 Galef στον ΤΚΚΕ). Σύμφωνα με μία ιστοσελίδα Salkim yalaf είναι όνομα φυτού γνωστού ως **Eragrostis curvula/ Eragrostis chloromelas** και στα Αγγλικά ως African lovegrass η Weeping lovegrass. Εκτός κι αν οι Έλληνες της Μικρασίας ήταν ειδικοί στα ονόματα φυτών, το Salkim yalaf ετυμολογικά δεν βοηθάει.

Γιαλβαλής
Γιαλβάρης
Γιαλελής[ΤΝ]

ΤΚΑ=2,3. Τρκ. yalvarmak= παρακαλώ, ικετεύω, εκλιπαρώ και yalvarış= παράκληση, ικεσία. Στον ΤΚΚΕ υπάρχουν τρεις Yalva και ένας Yalvar ΤΚΑ=97+. Ο [ΔΤ] γράφει Γιαλέλης και το ετυμολογεί από το yal=γυμνός επαναλαμβάνοντας εν μέρει τον [ΜΤ] ο οποίος γράφει yal= λαμπερός, γυμνός και yal= ταγή ζώου. Ολα καλά αλλά σύμφωνα με τα λεξικά μου το yal ίσως να σημαίνει γυμνός όταν μιλάμε για αστραφτερά σπαθιά!!! Πράγματι το επίθετο yalın σημαίνει μεταξύ άλλων και γυμνός (π.χ. σπαθί η πόδι ξυπόλυτο, βλέπε και Γιαλίνης) Yalın). Όπως και να 'χη το πράγμα, το πέρασμα από το yal στο yalel(i) προφανές δεν είναι. Στα Τρκ. πάντως υπήρχε το γραμματιζόμενο Περσογενές yale=κέρατο και συνεχίζει να υπάρχει το Αραβογενές yalelli= (1) Αραβικό τραγούδι, γιαλελέλι (2) ιερεμιάδα (3) ακατάσχετη φλυαρία και yalelli gibi= όπως το yalelli = βαρετός, ατελείωτος, μονότονος (βλέπε και [ΜΤ], [ΑΚΛ]). Προτιμώ λοιπόν το yalelli σαν ρίζα και επισημαίνω ότι όνομα που να αντιστοιχά στο yal του [ΔΤ] η στο yalelli στον ΤΚΚΕ δεν βρήκα. Τέλος στα Ελληνικά γιαλελί η γιανελί λεγότανε κάποια μορφή γιλέκου [ΔΔ]. Ίσως το Γιαλελής κάποτε να σήμαινε γιλεκάτος!

Γιαλής

ΤΚΑ=13. Τρκ. yalı (από το ελληνικό γιαλός) που σημαίνει γιαλός, παραθαλάσσιος, και παραθαλάσσια κατοικία. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 8 Yalı εκ των οποίων ένας ονομάζεται Yalın!).

Γιαλίνης[ΤΝ]
Γιαλινάκης
Γιαλινίζογλου

ΤΚΑ= 8, 7, 3. Τρκ. yalın= (1) φλόγα (2) απλός, απέριτος, αυστηρός, ακάλυπτος (π.χ., πόδι ξυπόλυτο), γυμνός (π.χ., γυμνό σπαθί). Παράλληλα yalınız=yalınız= μόνος, μοναχός, μεμονωμένος, αποκλειστικός. Στον ΤΚΚΕ οι Yalın είναι 144, οι Yalınız 5, και οι Yalınız 75.

Γιαλόφας
Γιαλόφος
Γιαλπός

ΤΚΑ=1,1. Ίσως από το Αλβ. gallof= (1) είδος κόρακα (2) άνθρωπος άχαρος και βλάκας, ζωντόβολο.
ΤΚΑ=17. Τρκ. yalpa= σάλος, κλυδωνισμός, τρίκλισμα (πλοίου στη θάλασσα, περπάτημα μεθυσμένου, κ.τ.τ.). Επώνυμο Yalpa στον ΤΚΚΕ

και στον ΤΚ Σμύρνης δεν υπάρχει, υπάρχει όμως ένας, και μόνο, διαδικτυακός Mehmet Yalpa.

Γιαμάκης

Γιαμακίδης

ΤΚΑ=21, 8. Τρκ. yamak= βοηθός, μαθητευόμενος, τσιράκι. Οι Yamak στον ΤΚΚΕ είναι 147.

Γιαμαλής

Γιαμαλάκης

ΤΚΑ=40, 47. Τρκ. yamali= με μπαλώματα, μπαλωμένος (2) με σημάδια/ουλές στο πρόσωπο. Στον ΤΚΚΕ οι Yamali είναι 21.

Γιαμάνης

ΤΚΑ=8. Τρκ. yaman=(1) έξυπνος, καπάτσος, αποτελεσματικός (2) κακός, δυσάρεστος (3) δυνατός, βίαιος, σκληρός, άσπλαχνος. Στον ΤΚΚΕ οι Yaman είναι 200+ εκ των οποίων οι Mehmet 55.

Γιαμάς[ΤΝ]

ΤΚΑ=36. Οι [ΔΤ, ΑΚΛ] το ετυμολογούν από το Τρκ. yama=μπάλωμα (βλέπε και Γιαμαλής). Ας προσθέσουμε όμως ότι το ρήμα μπαλώνω (yamamak) είχε και την έννοια του επιβάλλω κάτι η κάποιον παρά τη θέληση του αποδέκτη οπότε το yama πιθανόν να είχε και άλλες μεταφορικές έννοιες. Τέλος ας μνημονεύσουμε και τη λέξη yağma=αρπαγή, λεηλασία η οποία πολιτογραφήθηκε στα Ελληνικά ως γιάμα=γιάγμα= διάγμα με την ίδια έννοια [ΔΔ]. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 5 Yama και 0 Yağma αλλά υπάρχουν 4 Yağma στον ΤΚΚΑ. Κετά τη γνώμη μου το Γιαμάς με την έννοια της ουλής, της ανεπιθύμητης παρουσίας η της αρπαγής είναι πιό αληθοφανής απολογία από το μπάλωμα.

Γιαμτζίδης[ΤΝ]

ΤΚΑ=1. Βλέπε Γιαμτσής

Γιαμούκης

Γιαμούκογλου

ΤΚΑ=2,2. Ο [ΔΤ] το ετυμολογεί από το Τρκ. yamuk ως τραπέζιο, τραπεζοειδής. Σωστό μεν αλλά το πιό σημαντικό είναι οτι η λέξη επίσης σημαίνει κυρτός, στραβός, λυγισμένος, στραβωμένος αλλά και απάτη, απάτη βασισμένη σε σκόπιμη παραπληροφόρηση. Στον ΤΚΚΕ Yamuk δεν υπάρχει αλλά στον ΤΚΚΑ βρίσκουμε 3.

Γιαμούρης

ΤΚΑ=31, 2, 18, 2. Βλέπε Γιαγμουρίδης.

Γιαμουριάδης

Γιαμουρίδης

Γιαμούρογλου

Γιαμουρτατζής

ΤΚΑ=0 αλλά υπάρχει ένας διδοικτυακός Γιαμουρτατζής στν Καβάλα. Παραλλαγή του Γιουμουρτατζής, βλέπε επώνυμο.

Γιαμπανάς

ΤΚΑ=11,30. Περσογενές Τρκ. yaban= (1)ερημος, ερημιά (2) άγριος (3) ξένος, άγνωστος (ούτε συγγενής ούτε κοινωνική γνωριμία), Οι Yaban του ΤΚΚΕ είναι 22.

Γιαμπάνης

**Γιαμπαντζίογλου
[ΤΝ]**

ΤΚΑ=2. Τρκ. yaban=άγριος → yabanci=ξένος, ξενομερίτης, αλλοεθνής, ξενόφερτος, επήλυς. Οι Yabanci στον ΤΚΚΕ είναι 8, στον ΤΚΚΑ 11.

Γιαμπατζής

Γιαμπατζόλιας

Το όνομα Γιαμπατζής το βρίσκουμε στον ΤΚ Καβάλας (2) και Θεσσαλονίκης (1). Το Τζαπατζόλιας στον ΤΚΑ (2). Τέλος υπάρχει και ένας Γοαμπατζύλιας στον ΤΚΘ. Ισως παραλλαγή του Γιαμπαντζής

αλλά αρκετά πιθανό είναι να προέρχεται από το Τρκ. yaba=δικράνι
δοθέντος ότι οι Yabaci του ΤΚΚΕ είναι 19 και του ΤΚΚΑ 3.

Γιαμτσής[ΤΝ]
Γιαμτσιδής

ΤΚΑ=0,1 αλλά υπάρχει ένας διαδικτυακός Γιαμτσής, πάλαι ποτέ (1964)
ποδοσφαιριστής του Ηρακλή. Στα Τρκ. yamci= (1) κάπα (2) ύφασμα
που τοποθετείται πάνω από τη σέλλα. Παράλληλα yamci λεγότανε
κάποτε όποιος δούλευε στο σύστημα μεταφορών με άμαξες (δηλ.
αμαξάδες και αυτοί που φροντίζανε τα άλογα στους σταθμούς) [RT].
Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε ένα και μόνο Yamci στον ΤΚΚΑ ένα και μόνο
Yamci. Το αν το Γιαμτσιδής και το Γιαμτζίδης είναι το ίδιο όνομα η όχι
και το αν η ρίζα σήμαινε αμαξάς η μαξιλαράκι σέλλας ατυχώς δεν το
γνωρίζω.

Γιανασμίδης

ΤΚΑ=ΤΚΘ=0 αλλά ΤΚ Κατερίνης =2(12/08). Το Τρκ. yanasma (γερούνδιο
του yanasmak σημαίνει (α) πλησίασμα, προσέγγιση, προσχώρηση (β)
εποχιακός εργάτης σε φάρμα, εργάτης που προσλαμβάνεται με τη
μέρα (γ) υπηρετικό προσωπικό, δουλικό, παραπαίδι, ψυχοπαίδι. Η πιο
πιθανή ετυμολογία είναι η yanasma → Γιανασμάς → Γιανασμίδης παρά
το γεγονός ότι επώνυμο Γιανασμάς δεν υπάρχει στο διαδίκτυο και
επώνυμο Yanasma δεν δείχνει να υπάρχει στην Τουρκία.

Γιαννακλής
Γιαννακλαράς

ΤΚΑ=12,2. Σύμφωνα με τον [ΜΤ] παράγωγα του Γιάννης. Κατά τον
[ΑΚΛ] από το Τρκ. yanak=μάγουλο, yanakli με (μεγάλα) μάγουλα.
Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 5 Yanak αλλά το Yanakli δεν δείχνει να είναι εν
χρήσει επώνυμο. Αν δεχτούμε την ετυμολογία του [ΑΚΛ] θα πρέπει
να υποθέσουμε ότι το διπλό ν είναι προϊόν σύγχισης με το Γιάννης.

Γιαννίρης

ΤΚΑ=89. Ο [ΑΚΛ] γράφει Γιανίρης (ΤΚΑ=0 αλλά υπάρχει στο
διαδίκτυο) και το ετυμολογεί από το Τρκ. «yanirmak=εχθρεύομαι». Το
μόνο πρόβλημα είναι ότι τέτοιο ρήμα δεν βρήκα πουθενά και πειστική
ετυμολογία δεν γνωρίζω.

Γιαννίσης

ΤΚΑ=100+. Ο [ΑΚΛ] γράφει Γιανίσης και το ετυμολογεί από το yanlis =
λάθος. Στον ΤΚΚΕ υπάρχουν 2 Yanlis αλλά η ετυμολογία
yanlis → Γιαννίσης δεν δείχνει πολύ πειστική.

Γιαννούρης
Γιαννουράκος

ΤΚΑ=18,17. Ο [ΑΚΛ] γράφει Γιανουράκος και το ετυμολογεί όπως και
το Γιαν(ν)ίρης. Ετυμολογία πολύ αμφίβολη για τους ίδιους λόγους
όπως η προηγούμενη.

Γιαντζής[ΤΝ]
Γιαντζόγλου
Γιάντζας
Γιαντζιτζόγλου

ΤΚΑ=6, 6, 1, 1. Ο [ΑΚΛ] θεωρεί το Γιαντζής παραφθορά του Γιαγτζής.
(βλέπε επώνυμο). Ίσως όμως τα Γιαντζής και Γιαντζόγλου να
αντιστοιχούν στο Τρκ επώνυμο Yamci (20 στον ΤΚΚΕ). Στα Τρκ.
yamci=πλαγιοφυλακή [ΤΕ] και γενικότερα αυτός που βρίσκεται στο
πλευρό κάποιου. Το Γιάντζας ίσως να είναι παραλλαγή του Γιαντζής
η παράγωγο του Αντζας (βλέπε επώνυμο) με τον ίδιο τρόπο που «ο
έρμος» → «ο γέρμος».

Γιαντήρης Γιαντηρίδης	TKA=1,2, TKΘ=1,2. Ο [ΑΚΛ] το ετυμολογεί από το Τρκ. yadirmak=ανάβω και βασικά μάλλον έχει δίκηο (το ρήμα είναι yandirmak=καίω, πυρπολώ (2) ανάβω). Ένας και μόνο Yandir στον ΤΚΚΕ.
Γιάντσης Γιαντσίδης Γιάντσιος Γιάντσος Γιαντσούδης Γιαντσούλης Γιαντσιώρης Γιάντσογλου	TKA=4,11,12,2,2,1,1. Σημειώνουμε τα εξής: (1) χωριό Γιατσαίικα κοντά στο Αιτωλικό (2) Γιάντσιος, οικογενειακό όνομα ενός από τους Αρβανιτοβλάχους του άνω Βερμίου που εγκαταστάθηκαν στην Κατερίνη (1945+).
Γιαουντής	TKA=TKΘ=0 αλλά το επώνυμο εμφανίζεται στην ιστοσελίδα του Μαραθόκαμπου (Σάμος). Στα Ελληνικά γιαουντής, γιαβουντής, και γιαχουντής σημαίνει Εβραίος (βλέπε και επώνυμο Γιαχουντής).
Γιαουντζής Γιαουρτζής	TKA=3. ;;;;; TKA=TKΘ=0. Η λέξη γιαουρτζής εμφανίζεται σε διάδορες ιστοσελίδες με την επεξήγηση ότι σημαίνει γιαουρτάς. Βασικά είναι το Τρκ. yoğurtçu Ελληνοποιημένο.
Γιαξής Γιαξίμης Γιαούζης Γιαούζος	TKA=3,2. Μάλλον από το yahşi=καλός, ευχάριστος, ωραίος. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 101 Yahşi και 12 Yakşi. TKA=8,5. Τρκ. yanuz=(1) αυστηρός, σκληρός, άτεγκτος (2) άφοβος, αποφασισμένος. Στον ΤΚΚΕ οι Yanuz είναι 200+ (114 Mehmet).
Γιαπαλάκης	TKA=8. Τρκ. yaralak= είδος κουκουβάγιας. Στον ΤΚΚΕ Yaralak=0 αλλά στον ΤΚΚΑ Yaralak=5. Ίσως όμως σε μερικές περιπτώσεις το Γιαπαλάκης να είναι υποκοριστικό του Γιαπαλής (βέπε επώνυμο).
Γιαπαλής	TKA=1. Κατά τον [ΔΤ] από το Τρκ. yarılı=κατασκευασμένος το οποίο τα δικά μου λεξικά επίσης ορίζουν ως καλοφκιαγμένος, εύσωμος, μεγαλόσωμος, με γερό κορμί. Ο [FD2] όμως γράφει ότι στην αρχικό yara=μουστάκι, οπότε yaralı= μουστακαλής. Στον ΤΚΚΕ Yaralı=2 και Yarılı=0. Προτιμώ το yaralı.
Γιαπιτζής Γιαπιτζάκης Γιαπιτζέλης Γιαπιτζίογλου	TKA=8,28,4,1. Τρκ. yarıci=(1) κατασκευαστής (2) οικοδόμος χτίστης (3) εποικοδομητικός, δημιουργικός. Στον ΤΚΚΕ οι Yarıci είναι 200+ εκ των οποίων οι 11 λέγονται Mehmet.
Γιαπράκας Γιαπράκης	TKA=1,4. Κατά τα φαινόμενα από το Τρκ. yaprak= (1) φύλλο (2) κόλα χαρτί (3) επιχρύσωση, φύλλο χρυσού. Οσο απίστευτο κι αν φαίνεται, ο ΤΚΚΕ έχει 132 Yaprak.
Γιαραμάς Γιαραμάζης	TKA=1,1,6. Τρκ. yaramaz=(1) άχρηστος, αχάϊρευτος (2) (παιδί) ζωηρό, άτακτο, σκανταλιάρικο, διαολάκι (3) σαματατζής, ταραχοποιός,

<i>Γιαραμαζίδης</i>	καπετάν φασαρίας.
Γιαραλής	TKA=3. Τρκ. yaralı= πληγωμένος, λαβωμένος (κυριολεκτικά η μεταφορικά στα συναισθηματά του) αυτός που έχει έλκη, φλεγμονώδη εξανθήματα, πληγές, ουλές, σημάδια κ.τ.τ. Στον ΤΚΚΕ οι Yaralı είναι 29.
Γιαραμάνης [TN]	Στά Τούρκικα έχουμε τα επώνυμα Yaraman, Yaramanı Yaramancı και οι αντίστοιχες λέξεις δεχονται πολλαπλες ερμηνειες (π.χ., yarama+n=ωφέλεια σου) αλλά καμμία δεν είναι πειστική. Παρατηρούμε ότι οι Τούρκοι χρησιμοποιούν την έκφραση yar aman (την τραγουδανε όταν οι αντιπαλοί, π.χ. ποδοσφαιρική ομάδα, χάνουν) και ότι στα Περσικά Γιαρεμαν= ο φίλος μου.
Γιαραμπής	TKA=1. Αραβογενής (') Τρκ. έκφραση Ya Rab/Ya Rabbi= Θεέ/Θεέ μου, και Ελλ. λέξη γιαραμπής=Θεός, Παντοδύναμος.
Γιαρένης <i>Γιαρένιος</i>	TKA=21,5. Τρκ. yaren= φίλος παραλλαγή του yârân= φίλοι, εραστές. Το yârân είναι ο πληθυντικός του yâr=(1) φίλος (2) εραστής (3) αγαπητός, αγαπημένος. Στον ΤΚΚΕ οι Yaren είναι 24, οι Yaran 45. Στα Ελληνικά γιαρένης= (1) συζών, σύμβιος, σύζυγος, εραστής (2) συνοδοιπόρος, συνταξειδιώτης, συνεπιβάτης [ΔΔ].
Γιαρμής Γιαρίκας <i>Γιαρίκης</i>	TKA=1, TKΘ=4. Ίσως παραλλαγή του Γιαρίμης. TKA=2,17. Κατά τα φαινόμενα από το Τρκ. yarık= ρήγμα, άνοιγμα (2) χαραμάδα, σχισμή (3) ράγισμα (4) σκάσιμο (στα χείλη) (5) ραγισμένος, χαραγμένος, σκασμένος. Στον ΤΚΚΕ μία και μόνη Yarık.
Γιαρίμης [TN] <i>Γιαριμίδης</i> <i>Γιαριμογλου</i> <i>Γιαριμαγας</i> <i>Γιαριμούστας</i>	TKA=1,1,7,4,2. Στα Τρκ. yarı= το μισό, η μέση yarım=μισός, ημιτελής με την ακτιβή έννοια να βγαίνει από τα συμφραζόμενα (π.χ., yarım adam= μισός άνθρωπος → ελαττωματικός, ανάπηρος ενώ yarım porsiyon= μισή μερίδα- κυριολεκτικά και μεταφορικά). Στον ΤΚΚΕ οι Yarım είναι 37 αλλά δεν βρήκα ούτε στους καταλόγους ούτε στο διαδικτυο όνομα που να αντιστοιχί στο Γιαριμούστας. Παρατηρούμε όμως ότι το yarı σαν πρώτο συνθετικό αντιστοιχεί στο ημι-- (π.χ., yarıplak= ημίγυμνος, yarifinal= ημιτελικός) και ίσως <i>Γιαριμούστας</i> = yarı+müş (müş= γροθιά, περιεχόμενο χούφτας) η yarım üst~ (π.χ.) το μέσο της ανώτερης τάξης, αλλά αντίστοιχα Τρκ. επώνυμα δεν μπόρεσα να βρώ ούτε στους TK ούτε στο διαδικτυο. Ίσως το Γιαριμούστας να έχη άλλη ετυμολογία και να πρέπει να ψάξουμε αλλού.
Γιαρμαδούρος [TN]	TKA=7. Παραλλαγή του Αρμαδούρος, βλέπε επώνυμο.
Γιαρμάς [TN] <i>Γιαρματζι(α)δης</i>	TKA=4, 2. Τρκ. yarma=(1) τομή, διαχωρισμός, ράγισμα, διάσπαση, σχισμή, πέρασμα (2) κρεμανταλάς, άγαρμπος (3) πλιγούρι και yarma

şeftali= το φρούτο γιαρμάς (şeftali=ροδάκινο). Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε Yarma=1, Yarmaci=1. Ο [ΔΤ] γράφει yarma=σχίσσιμο. Εγώ προτιμώ το yarma=άνθρωπος σωματώδης και άχαρος και το yarmaci=αυτός ποθ φκιάχνει το πλιγούρι. Αλλά όλα αυτά είναι απλές μαντεψιές και ο αναγνώστης μπορεί να διαλέξει.

Γιαριτζίδης[ΤΝ]
Γιαρουτζίδης

TKA=0, 0 αλλά TKΘ=2, 1. Ο [ΔΤ] ετυμολογεί το Γιαρουτζίδης από το Τρκ. yarıncı= αυτός που ότι μπορεί να αναβληθεί το αναβάλλει. Σωστό μόν αλλά στον ΤΚΚΕ δεν υπάρχει ούτε ένας Yarıncı. Αντιθέτως υπάρχουν 41 Yarıncı και ένας Yarımcı. Συμφώνα με τον [RT] yarıncı= (1) ξυλοκόπος (2) αυτός που διασπά το μέτωπο του αντιπάλου στρατού αλλά επίσης yarıncı=yarımcı= μισακάρης, κολληγας= αυτός που δουλεύει ξένα χτήματα και μοιράζεται τον καρπό με τον ιδιοκτήτη. Κατά τα φαινόμενα λοιπόν οι Γιαριτζήδες είναι απόγονοι είτε ξυλοκόπων είτε μισακάρηδων.

Γιασάκης[ΤΝ]

TKA=1. Τρκ. yasak=(1) απαγόρευση (2) απαγορευμένος. Στον ΤΚΚΕ οι Yasak είναι 40.

Γιασεμής
Γιασεμίδης

TKA=18, 14, TKΘ=3,0 με μία εκ των τριών στον ΤΚΘ να λέγεται Ευανθία!! Περσογενές Τρκ. vasesmyasem, yasemen, yasemin= γιασεμί (ίασμος). Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 11 Yasemin και 1 Yasemen.

Γιασλάς[ΤΝ]

TKA=11. Ο [ΔΤ] το ετυμολογεί από το Τρκ. yaşlı= ηλικιωμένος (σημαίνει όμως και με τα μάτια γεμάτα δάκρυα). Υπάρχει και το (στα Ελληνικά αυτιά ομόηχο) yaşlı=πενθών και στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 18 Yaşlı αλλά και 18 Yaslı! Το ερώτημα όμως είναι πως το Γιασλής μεταμορφώθηκε σε Γιασλάς. Επειδή σταΟθ. aslâ=φαλακρός και υπάρχει ένας, και μοναδικός, Asla στον ΤΚΚΕ, και επειδή υπάρχουν αναφορές στο όνομα Ασλά στο διαδίκτυο (π.χ., ASLA, Alexandre 1989. «Η ελληνική κουλτούρα αναβιώνει στη Μαριούπολη», Journal "Τα Νέα της Μόσχας" (Nouvelles de Moscou) 30 Juillet 1989, p. 22 (Ασλάς Αλεξάντερ)) προτιμώ την [όχι απολύτως πειστική] ετυμολογία (Γι)ασλάς=Ασλάς=φαλακρός

Γιάσογλου[ΤΝ]

TKA=4. Κατά τον [ΔΤ] από το Τρκ. yaş= νωπός, υγρός (αλλά και βρεγμένος, δάκρυ, ηλικία). Το πιο σημαντικό όμως είναι (γνώμη μου) ότι στην Τρκ. αργκό yaş= (άνθρωπος η τόπος) ζόρικος, δύσκολος, άσχημος, που εμπνέει φόβο. Σε γενικές γραμμές προτιμώ την τελευταία ερμηνεία. Στον ΤΚΚΕ οι Yaş είναι 17.

Γιαταγάνας
Γιατάκης

TKA=38. Τρκ. yatağan=γιαταγάνι.
Απο το Τούρκικο yatak= κρεβάτι, στρώμα, καταφύγιο (για ζώα, κλέφτες, κακοποιούς) κλεπταποδόχος

Γιάτσης[ΤΝ]

TKA=6, 18, 14, 1. Στον ΤΚΚΕ υπάρχουν 9 Yaş (αλλά ούτε ένας στον

<p>Γιάτσος Γιάτσιοις Γκιάτσης</p>	<p>ΤΚΚΑ, Αγκύρας η Σμύρνης) και στον ΤΚΚΑ υπάρχουν 3 Ας (αλλά ούτε ένας στον ΤΚΚΕ, Αγκύρας η Σμύρνης). Στα Τρκ. ας= νηστικός, πεινασμένος, πεινάλας αλλά λέξη που να αρχίζει από γας δεν βρήκα ούτε στα Τρκ. ούτε στα Οθ. λεξικά. Στα Ελληνικά υπάρχει και το όνομα Ατσης (τόνος στο α, ΤΚΚΑ=2, βλέπε και http://www.veriorama.com/show_article.php?id=18 για την οικογένεια Ατση στη Βέροια) και δεν αποκλείεται το Γιάτσης να είναι μορφή του Ατσης και το Γας να είναι αντιδάνειο αλλά όλα αυτά στο σύνολό τους δείχνουν απίθανα. Στα Σέρβικα βρίσκουμε τη λέξη jači= δυνατώτερος (jak=δυνατός) και στα Αλβ. jaci= απογευματινή προσευχή μουσουλμάνων. Τέλος τα Ελληνικά είχαν τη λέξη γιατσάδα/ γιάτσο/ γιάτσος= (1) παγωτό (2) ψύξη (3) πρωϊνή δροσιά, αγιάζι από το Ιταλικό ghiaccio= πάγος. Σε τελική ανάλυση η πιο πιθανή ετυμολογία δείχνει να είναι η από το Ιτλ. Ghiaccio.</p>
<p>Γιαχνής[TN]</p>	<p>ΤΚΑ=18. Περσογενές Τρκ. yahni=γιαχνί. Η λέξη έχει και ιδιοματική (π.χ., yahni karan=γιαχνοκλέφτης=έξυπνο παιδί, πουτανάκι) και αργκοτική χρήση (yahnilik= βλάκας, ζωντόβολο, μαλάκας, κοροϊδο, χαρτοπαίχτης που όλα τα μασσάει και τον μαδάνε συστηματικά) οπότε οι Γιαχνήδες δεν έχουν υποχρεωτικά όλοι σχέση με σάλτσες και κρεμμύδια. Ένας και μόνο Yahni στον ΤΚΚΕ.</p>
<p>Γιάχος</p>	<p>ΤΚΑ=30. Ο [ΑΚΛ] το ετυμολογεί από το Τρκ. yahu= βρέ, βρε σύ (σωστό, ελαφρά ελλιπές) αλλαεπώνυμο Yah η Yahu στον ΤΚΚΕ δεν υπάρχει και είναι αναγκαίο να ψάξουμε αλλού.</p>
<p>Γιαχουντής</p>	<p>ΤΚΑ=13. Τρκ. Yahudi=Εβραίος/Εβραϊκός, Ιουδαίος/Ιουδαϊκός. Τέτοιο όνομα στον ΤΚΚΕ, ΤΚΚΑ, ΤΚ Αγκυρας, ΤΚ Σμύρνης δεν βρήκα.</p>
<p>Γιλαντζής</p>	<p>ΤΚΑ=3, ΤΚΘ=7 (12/08). Τρκ. yilan=(1) φίδι, ερπετό (2) άνθρωπος αχάριστος, κακός, μοχθηρός. Στον ΤΚΚΕ οι Yilan είναι 54 και οι Yilanci 22. Η επαγγελματική σχέση του Yilanci με τα ερπετά (δίποδα η μή) δεν είναι σαφής αν και κατά τον [ΔΤ] Yilanci=κυνηγός φιδιών.</p>
<p>Γιοβατζής Γιοβαντζάκης Γιοβαντζόγλου Γιοβαντζίκης</p>	<p>ΤΚΑ=1,0,1,0 και ΤΚΘ=0,2,0,1. Τρκ. yuva= (1) φωληγά πουλιών, σπίτι (2) (αργκό) αυλή τζαμιού και Οθ. yuvaci= αυτός που μεγάλωνε τα πουλιά που θα κυνηγούσε ο Σουλτάνος και οι περί αυτόν [RT]. Οχτώ Yuvaci στον ΤΚΚΕ.</p>
<p>Γιογκάρας[TN] Γιογκαράκης</p>	<p>ΤΚΑ=1,7. Ίσως, όπως βεβαιώνει ο [ΑΚΛ], από το Τρκ. yongar= τρίχορδο μουσικό όργανο (κάτι σαν το μαντολίνο). Τρκ. επώνυμο Yongar δεν μπόρεσα να βρώ. Στα Αλβ. jongar=(1) τρίχορδο μαντολινοειδές μουσικό όργανο, τάμπουρας (2) διπλή φλογέρα και έκφραση «i bie jongarit» [NG] η οποία κυριολεκτικά σημαίνει παίζει jongar και μεταφορικά περνάει άσκοπα τον καιρό του. Οπότε ίσως το επώνυμο να είναι</p>

Αλβανογενές με την έννοια του ανθρώπου που η Ρώμη καίγεται και αυτός παίζει κιθάρα.

Γιογλάρης[TN]

TKA=TKΘ=0 αλλά υπάρχει ένας διδικτυακός Γιογλάρης. Ο [ΑΚΛ] προτείνει την ετυμολογία «yoğlamak=κλαίω», αλλά το yoğlamak στα δικά μου λεξικά δεν υπάρχει. Ίσως το επώνυμο να σχετίζεται με το yoklamak= πιάνω, εγγίζω, εξετάζω με την αφή, επισκέπτομαι άρρωστο άνθρωπο αλλά επώνυμα που να στηρίζουν αυτή την ετυμολογία δεν βρήκα ούτε στους Ελληνικούς ούτε στους Τρκ. ΤΚ.

Γιόκαρης

Γιούκαρης

TKA=48, 4. Ο [ΑΚΛ] γράφει Τρκ. yokari=ο αποπάνω. Αλλη μιά Τρκ. λέξη που στα λεξικά μου δεν μπόρεσα να βρώ. Υπάρχει πάντως ένας (και μόνο) Yokar στον ΤΚΚΕ. Ίσως να σκόπευε να γράψη yukari= (1) πάνω, ψηλά (2) υπεράνω. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε έναν Yukar και στον ΤΚΚΑ τρεις. Οι αριθμοί αυτοί, συγκρινόμενοι με τους 48 Γιόκαρηδες γεννούν εύλογες (αλλά με όσα ξέρω αναπάντητες) απορίες και αμφιβολίες.

Γιολάσης

TKA=2. Ο [ΑΚΛ] το ετυμολογεί απο το Τρκ. yol=δρόμος. Πλην όμως το πέραςμα από yol στο Γιολ-άσης δεν είναι φανερό. Ένας Yolaş στον ΤΚΚΕ.

Γιολδάσης

Γιολδασέας

TKA=71, 6. Τρκ. yol=δρόμος + κατάληξη daş=σύντροφος= yoldaş= (1) συνοδοιπόρος, συναγωνιστή, σύντροφος, φίλος (και πάλαι ποτε συγγενίτσαρος). Στον ΤΚΚΕ οι Yoldaş είναι 136.

Γιολτζίδης

Γιολτζόγλου

Γιολτζού(ο)γλου

TKA=3,3,3. Ο [ΔΤ] γράφει yolcu=οδοιπόρος αλλά οσύμφωνα με τον [RT] yolcu= (1) ταξειδιώτης, επιβάτης (2) ο οδεύων προς προσεχή γέννηση (μωρό) η θάνατον (3) πόρνη, γυναίκα του δρόμου. Στον ΤΚΚΕ οι Yolcu είναι 200+ εκ των οποίων 12 λέγονται Mehmet.

Γιομπάζογλου

Γιομπαζολιάς

TKA=2, 8. Ο [ΔΤ] γράφει yobaz=εύσωμοςενώ κατά τον [RT] yobaz= επικίνδυνος φανατικός (θρησκεία) (2) μεγαλόσωμος, αγροίκος (3) αρχάριος μαθητής θρησκευτικής σχολής. Ένας και μόνο Yobaz στον ΤΚΚΕ. Το Γιομπαζολιάς ίσως να είναι yobaz+ Ηλίας, κατασκευή ανάλογη του Δεληγιάννης.

Γιομπρές

TKA=4. Ο [ΜΤ] γράφει yumru= στρογγυλό πράγμα, εξόγκωμα, πρήξιμο η gübre=κοπριά ζώων. Gübre στον ΤΚΚΕ δεν υπάρχει ενώ υπάρχουν 9 Yumru. Δεν είναι προφανές όμως πώς το Γιουμρου μεταβλήθηκε σε Γιομπρέ και κατά τη γνώμη μου και οι δύο ετυμολογίες είναι ύποπτες. Μιά κάπως παράτολμη απόπειρα ετυμολογίας απο τα Τρκ. Gebr=(1) Ζοροάστρης(2) γκιαούρης (3) Χριστιανός gebre= γάντι για τη φροντίδα του αλόγου η gebere=ψόφος (θάνατος, γερούνδιο του gebermek), δεν έδειξε να στέκη. Το ίδιο και το Αλβανικό σαφάρι με τις λέξεις gjobar=(1) φορατζής (2) [αγρο, χωρο]φύλακας, gjobë= πρόστιμο και παρόμοια.

Γιοντζής[TN] ΤΚΑ=1. Ο [ΑΚΛ] το ετυμολογεί από το Τρκ. yoncu=λεπτούργος. Yoncu στον ΤΚΚΕ δεν υπάρχουν αλλά υπάρχουν διαδικτυακοί Yoncu στις Τρκ. ιστοσελίδες συμπεριλαμβανομένου του Cafer Yoncu, αθλητή μπάντιντον στη Λευκωσία. Βέβαια το Yoncu μάλλον είναι λάθος διότι ο Cafer εμφανίζεται και ως Yöncü (στο διαδίκτυο συχνά χρησιμοποιείται το Λατινικό αλφάβητο). Στα Τρκ. υπάρχει το ρήμα yonmak= yontmak=λαξεύω, πελεκάω, ταγιάρω και τα yontu=γλυπτό, άγαλμα, yontucu=γλύπτης. Παράλληλα υπάρχει και το yön=κατεύθυνση, προσανατολισμός, διεύθυνση. Επειδή στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε το Yontucu δύο φορές και τα Yoncu/Yontcu/Yöncü καμμία, μπορούμε να υποθέσουμε ότι η Αρχική μορφή ήταν yontucu και ο [ΑΚΛ] δεν είναι μακριά από την αλήθεια.

Γι[ό/ώ]σης[TN] ΤΚΑ=18, 9 με ο, 9 με ω. Στα Αλβ. joshës= δειλαστικός, ελκυστικός γοητευτικός, απατηλός. Αλλά και Γιόσης κύριο όνομα Ελλήνων Εβραίων. Το Εβραϊκό Joshi είναι υποκοριστικό των
(1) Yosha= σοφία,
(2) Josiah= το θεϊόν πύρ, και
(3) Joshua = Ο Θεός είναι η σωτηρία, ο Θεός θα σώσει, Θεός σωτήρ, η Σωτήρας.
Μαντεύω ότι το Γιόσης είναι Αλβανογενές αλλά μερικοί Γιόσηδες ίσως είχαν κάποια Εβραϊκή ρίζα.

Γιοσάκης[TN] ΤΚΑ=5. Υποκοριστικό του Γιόσης. Δοθέντος ότι ο ιερωμένος Γιοσάκης κατηγορείται ότι εξαπάτησε τους Έλληνες του Σικάγου (απ' όπου έφυγε νύχτα και με τρόπο μυστηριώδη) και εν συνεχεία προφυλακισθείς για άλλα κατορθώματα στην Ελλάδα περίμενε να τον σώσει κάποια υπερφυσική δύναμη, δεν δύναμαι προς το παρόν να αποφανθώ αν το Γιόσης σημαίνει απατηλός/απατεώνας η «ο Θεός σώζει!». Το σίγουρο είναι ότι η ελκυστικότητα του Γιοσάκη ήταν έντονη μεν, παροδική και εφήμερη δε.

Γιοσμάς ΤΚΑ=10. Οθ. yosma= όμορφος, κομψός, καλοντυμένος, ελκυστικός που στα Τρκ. κατέληξε να σημαίνει (1) γυναίκα φιλάρεσκη, κοκέττα, της μόδας (2) πόρνη. Στον ΤΚΚΕ οι Yosma είναι 31.

Γιουβαράς ΤΚΑ=2,1. Τρκ. yunarlak=(1)στρογγυλός, σφαιρικός (2) βόλος, γυάλα.
Γιουβαράκης Στον ΤΚΚΕ οι Yunarlak είναι 34.

Γιουκούδης[TN] ΤΚΑ=0, ΤΚΘ=1. Ο [ΔΤ] προτείνει το yiki=ερείπια λέξη που δεν μπόρεσα να επαληθεύσω (υπάρχουν όμως παρεμφερείς, π.χ. yikik=γκρεμισμένος, κατεστραμμένος, ερειπωμένος). Στον ΤΚΚΕ Yiki και Yikik δεν υπάρχουν αλλά υπάρχουν 23 Yikici. Όπως και να'χη το πράγμα, η ετυμολογία που απαιτεί από το Yiki να πάμε στο Yuku δείχνει λίγο ύποπτη. Ίσως το όνομα να συνδέεται με τη λέξη γιούκος

(παραλλαγή το οίκος;;;)) που κάποτε σήμαινε (1) τα στρώματα και κλινοσκεπάσματα τα οποία στίβαζαν τα μεν επί των δε (2) κλινοσκεπάσματα που ήταν μέρος της προίκας.

Γιουμάκογλου

TKA=1. Τρκ yumak=κουβάρι. Στον ΤΚΚΕ οι Yumak είναι 81!

Γιουμούκης[ΤΝ]

TKA=0. ΤΚΘ=11. ΣταΤρκ. Yumuk= μάτι προησμένοκαι εν μέρει η τελείως κλειστό (2) παχουλός, στρουμπουλός, μαλακός. Στον ΤΚΚΕ οι Yumuk είναι 29.

Γιουλτούρης

Βλέπε Γουλτούρης

Γιουμουρτατζής

TKA=1, 2 αλλά και δύο Γιουμουρτατζήδες στον ΤΚΘ. Τρκ. yumurta=

Γιουμουρτάς

αυγό→yumurtaci= αυγουλάς. Στόν ΤΚΚΕ βρίσκουμε ένα Yumurta και 52 Yumurtaci.

Γιούργας[ΤΝ]

TKA=49, 8. Ο [ΑΚΛ] γράφει Γιουργάς απο το Τρκ. yorga=

Γιούργαλης

τριποδισμός (τρόπος με τον οποίο τρέχουν τα άλογα). Μολονότι στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 4 Yorga και 2 Yorga, η ετυμολογία δεν δείχνει πειστική. Τα ονόματα στο διαδίκτυο είναι Γιούργας και Γιούργαλης, όχι Γιουργάς και Γιουργαλής, ο φυσιολογικός τονισμός αν ήτανε Τουρκογενή από το yorga. Παρατηρούμε τα εξής:

(1) Σύμφωνα με μία Κοζανίτικη ιστοσελίδα,

http://giapraki.com/e107_plugins/content/content.php?content.1046

, στη Φλώρινα Γιούργια=Γεωργία.

(2) Κατα τα φαινόμενα γιούργια κάποτε σήμαινε έφοδο/ ντού με αποτέλεσμα να γράφεται ~1875 (βλέπε *Ηλίας Πετρόπουλος*,

Ο τούρκικος καφές εν Ελλάδι) «οι μπασκίνες έκαναν γιούργια στους καφενέδες κι αρπάζανε τα λεφτά των κουμαρτζήδων...» και να διαβάζουμε στην ιστοσελίδα

<http://www.gardiki.net/content/view/315/116/>,

Αιντε θέλησα, να κάνω γιούργια,

ωρέ στην ποδιά σου την καινούρια.

Γιούργια, γιούργια, γιούργια στα παλιούρια,

γιούργια, καλέ γιούργια, αγάπη μου καινούρια.

(3) Χωριό Γιουργάνιστα κοντά στα Γιάννενα.

(4) Χωριά Yorga και Yorgali στην Τουρκία

(5) Ο Ηλίας Πετρόπουλος,

<http://genesis.ee.auth.gr/dimakis/Pandora/10/3a.html>, ετυμολογεί

το γιούργια ως yürü ya= άντε προχώρα, κουνήσου (π.χ., σε

οδηγό αυτοκινήτου που καθυστερεί). Η έκφραση «yürü ya» χρησιμοποιείται με την έννοια «αντε πήγαινε»= (μτφ) «αυτό που θέλεις δεν θα τιο κάνω» και συχνά εμφανίζεται σε εκφράσεις του τύπου Allah «yürü ya kulum» demiş= (κυριολεκτικά) Ο Θεός του είπε «προχώρα υπηρέτη μου»= (μτφ) ο Θεός τον ευλόγησε, έγινε πλούσιος/πετυχημένος από τη μιά μέρα στην άλλη, είναι πολύ ικανός/ είναι πολύ τυχερός.

(6) Τέσσερεις Yürü στον ΤΚΚΕ.

Σε γενικές γραμμές πειστική ετυμολογία δεν βλέπω και μετά φόβου Θεού θα διαλέξω το Γιούργας= τυχεράκιας, ευλογημένος, πετυχημένος, ικανός κ.τ.τ. (παρα το γεγονός ότι στον ΤΚΑ Γιούργιας δεν υπάρχει) αλλά ο αναγνώστης ίσως έχει καλύτερες ιδέες.

Γιουρντάς

ΤΚΑ=8,2. Τρκ yurttaş= συμπολίτης, συμπατριώτης. Στον ΤΚΚΕ

Γιουρντής

Yurttaş=142 και Yurdaş=7.

Γιουρούκας

ΤΚΑ=1,3,14,13,46. Τρκ. yürük=ενεργός, γρήγορος, ταχύς (2) νομάδας (3)

Γιουρουκάκης

κατηγορία γενιτσάρων. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 113 Yürük και ένα

Γιουρουκέλης

Yürüklü. Το Γιουρούκης είναι το όνομα νομαδικού λαού και στα

Γιουρούκης

Ελληνικά, πάλαι ποτέ, γιουρούκης=απολίτιστος και γιουρούκια= στίφη

Γιουρούκος

νομάδων που χούν από επιδρομές και λεηλασίες [ΔΔ].

Γιουρούσης

ΤΚΑ=4. Τρκ. yürüyüş=(1) βάδισμα, περπάτημα (2) βηματισμός (3)οδοιπορία, πεζοπορία, πορεία (4) επιδρομή, έφοδος, γιουρούσι. Ένας και μόνο Yürüyüş στον ΤΚΚΑ (0 στον ΤΚΚΕ, στην Αγκυρα, στη Σμύρνη)

Γιουρτζίδης

ΤΚΑ=7,1,1,0 αλλά 4 Γιουρτζάκηδες στον ΤΚ Ρεθύμνου. Ο [ΑΚΛ]

Γιουρτζόγλου

ετυμολογεί το Γιουρτζάκης από το Τρκ. kürkü= γουναράς. Στα Τρκ.

Γιουρτσόγλου

υπάρχει και το Gürcü=Γεωργιανός και στον ΤΚΚΕ Gürcü=31,

Γιουρτζάκης

Kürkü=65. Το ενδιαφέρον είναι ότι υπάρχει ένας και μόνο διαδικτυακός Γιουρτζής. Με βάση τα υπάρχοντα στοιχεία θα μάντευα ότι τα Γιουρτζίδης/Γιουρτζάκης προέχονται από το Gürcü το Γιουρτσόγλου από το kürkü και το Γιουρτζόγλου παραφθορά του Γιουρτσόγλου.

Γιουρτούμας[TN]

ΤΚΑ=2. Ο [ΑΚΛ] γράφει Γιουρτουμάς και το ετυμολογεί απο το Τρκ. yurtmak= αλητεύω. Στα λεξικά μου τέτοιο ρήμα δεν υπάρχει. Υπάρχει το yürütmek= (1) εκτελώ, διοικώ, διαχειρίζομαι (2) σουφρώνω, κλέβω (3) απολύω και το yurtum= η πατρίδα μου, το σπίτι μου, το κτήμα μου και εμφανίζεται σε πατριωτικές κορώνες του τύπου «halkım için, yurtum için,....»=για το λαόμου, για την πατρίδα μου,,,,. Παρά το γεγονός ότι το Yurtum δεν δείχνει να είναι εν χρήσει επίθετο στην Τρκ.

(ΤΚΚΕ=0), μαντεύω ότι ίσως το Γιουρτούμας προέρχεται από κάποιο σκωπτικό yurtum.

Γιουσούφ

Γιουσούφέλας

Γιουσούφογλου

ΤΚΑ=1,2,1. Επώνυμα βασισμένα στην Αραβική έκδοση του ονόματος Ιωσήφ (Εβρ. Yoseph=αυτός που προσθέτει, επαυξάνει (η κατά μία άλλη εκδοχή « [ο Θεός] θα προσθέσει, θα αυξήσει». , ρήμα yasaph=προσθέτω

Γιούτσος

ΤΚΑ=29. Τρκ. yüce= (1) ο έχων θέση σπουδαία, ανώτατος (2) μεγαλοπρεπής (3) μέγας, θρυλικός (4) θριαμβευτικός. Στον ΤΚΚΕ οι Yüce είναι 200+ εκ των οποίων 34 λέγονται Mehmet

Γκαβανόζης[TN]

ΤΚΑ=10. Ο [ΔΤ] το ετυμολογεί από το Τρκ. kavanoz= βάζο, δοχείο, γυάλα και οι Κavanoz του ΤΚΚΕ είναι 6. Ας προσθέσουμε ότι η λέξη ενίοτε έχει την ιδέα του ψεύτικου, της απατηλής εντυπώσεως (π.χ. kavanoz dipli dünya~ κόσμος μέσα σε γυάλα= ψεύτικος ντουνιάς [ΤΕ]) και ότι κατά τα φαινόμενα προέρχεται από το Ελληνικό κάβανος [ΗΕ], λέξη που δεν βρήκα στα λεξικά μου). Υπήρχε όμως στα Ελληνικά η Λατινογενής λέξη καβάνη=κελλί μοναχού.

Γκαβός

ΤΚΑ 16. Από το γκαβός= αλλήθωρος, τυφλός από το Βλάχικο gavu [ΙΜΤ].

Γκαβούνας

ΤΚΑ=5. Τρκ. kavun=πεπόνι και kavun kafali=καρπουζοκέφαλος. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 16 Kavun και 47 Kavuncu.

Γκαγκαβούζης

ΤΚΑ=8. Gagauz είναι μιά Τρκ. γλώσσα που μιλιέται στη Μολδαβία και που μέχρι το 1957 γραφότανε στα Ελληνικά. Ο δε [RT] γράφει Gagauz= Τουρκόφωνο Χριστιανικό έθνος των Βαλκανίων.

Γκάγκας

Γκαγκαλής

Γκαγκαλίδης

Γκαγκαλούδης

ΤΚΑ=52,11,1,1. Σε γενικές γραμμές ετυμολογείται από το Τρκ. gaga=ράμφος. Στον ΤΚΚΕ οι Gaga είναι 12 όνομα αντίστοιχο του Ράμφος (100+ Ράμφοι στον ΤΚΑ) και σύμφωνα με μιά θεωρία είναι η ρίζα της λέξης γκάγκαρο (βαρύ ξύλο κρεμασμένο με σκοινί ούτως ώστε στην έξοδο η αυλόπορτα να μανταλώνεται αυτόματα) και Γκάγκαρος (γνήσιος Αθηναίος). Το πρόβλημα είναι ότι στα Ιταλικά gaga = νεαρός, κομψευόμενος, που κάνει τον αριστοκράτη, από το Γαλλικό gaga=άνθρωπος που λόγω ηλικίας η αρρώστειας έχει αποβλακωθεί. Παράλληλα, έχουμε το Ισπ. gagá= ίδια έννοια με τα Γαλλικά αλλά παλαιότερα και gago=κεκές, ονοματοποιεία από το gaga (παρόμοιο με το Γκαγκάτσης, βλέπε επώνυμο και το Αλβ. ga ga ga= πα πα πα= φωνή πάπιας). Όλες αυτές οι λέξεις τονίζονται στη λήγουσα σε αντίθεση με το Γκάγκας. Δοθέντος όμως ότι η δομή του Γκαγκαλής δείχνει προς την Τουρκική, η ετυμολογία gaga=ράμφος είναι η πιό πειστική εκτός κι αν το Γκάγκας είναι παραφθορά του Κάγκας (βλέπε επώνυμο). Τέλος σημειώνουμε ότι γκάγκαλης η γκαγκαλής ήταν το

όνομα δικάταρτου καραβιού της μαύρης θάλασσας με ιδιαίτερα οξεία πλώρη (λεπτομέρειες στο <http://www.shipsmodels.gr/gag.html>).

Γκαγκάνης

Γκαγκάνας

Γκαγκανάσιος

Γκαγκανάτσ(ι)ος

TKA= 10,6, 15, 2. Ισως, όπως το Γκάγκας, από το Τρκ. gaga. Ας προσθέσουμε όμως και τα εξής:

- (1) αρχαιοΕλληνικό κάγκανος=κατάλληλος για καύση, ξερός
- (2) γκαγκάνι=αγριαγκινάρα=γαιδουράγκαθο, εμφανίζεται και στην έκφραση αγύριστο γκαγκάνι (κεφάλι) και
- (3) καγκάγια/κανκάγια= γυναίκα άσχημη, καρακάξα, στρίγγλα, καγκανιάζω= μένω πετσί και κόκκαλο, καγκανιάρης= υπερβολικά αδύνατος [ΣΤ]
- (4) Σερβικό kajgana=ομελέτα και Αλβ. gajgana= τύπος ομελέττας. Σε τελική ανάλυση, η ετυμολογία του επωνύμου απαιτεί περισσότερα στοιχεία η περισσότερη τόλμη.

Γκαγκάτσης[TN]

Γκαδρής

Γκαζάλ[TN]

Γκαζάλος

Γκαζέπης

Γκαζέπογλου

Γκαζέπουλος

Αλβ. gagaς=τραυλός

TKA=5, TKΘ=9. Βλέπε επώνυμο Γκαντρής

TKA=1,2 και τρεις Gazal στον ΤΚΚΕ. Τρκ. gazal=(1) ελάφι, αντιλόπη, γαζέλα (2) νέος/νέα που κινείται με χάρη γκαζέλας.

TKA=1,1,1. Βλέπε Γαζέπης.

Γκαζέτας[TN]

Γκαζής[TN]

Γκαζιάνης

TKA=7. Βενετσιάνικο gazeta=εφημερίδα (οι εφημερίδες πουλιότανε αρχικά έναντι ενός ευτελούς νομίσματος ονόματι gazeta)

TKA=3, 8. Για το Γκαζής βλέπε το επώνυμο Γαζής. Το Περσογενές Οθ. gaziyan ήταν ο γραμματιζούμενος πληθυντικός του gazi και το επίσης Περσογενές gaziyan= γενναίως, γενναία (πράξη) κ.τ.τ.. Έτσι λοιπόν διαβάζουμε στις Τρκ. ιστοσελίδες ότι στα Ρωμαίικα Βακούφια των Μπεκτασήδων υπήρχαν τέσσερα τάγματα (ταϊφάδες): Οι πολεμιστές(gaziyan, gazi=πολεμιστής), οι τεχνίτες (ahiyan ahi=συντεχνία), οι ιερωμένοι (abdalan, abdal=δεοβίσης) και οι γυναίκες(Baciyan, baci=μεγάλη αδερφή κ.τ.τ.) οπότε Γκαζιάνης~ πολεμιστής, γενναίος.

Γκαζίκας

Γκαϊμάνης

TKA=17.

TKA=0, TKΘ=3. Τρκ. kayma= (1) κατολίσθηση (2) γλίστρημα, γλίστρα, ολίσθηση αλλά και γερούνδιο του kaymak= (1) γλιστρώ (2) ανοιγοκλείνω τα μάτια, κοιτάζω με τα μάτια μισόκλειστα. Δύο Kayma στον ΤΚΚΕ.

Γκαιντές

TKA=4. Ο [ΑΚΛ] γράφει Γκάντες και το ετυμολογεί από το Τρκ. kaide=βάση, κανόνας. Πράγματι, το Αραβογενές kaide = (1) κανόνας, κανονισμός, έθιμο (2) βάθρο, βάση, βάση αγάλματος, κρηπίδωμα (3)

(αργκό) πισινός, οπίσθια. Στον ΤΚΚΕ πάντως επώνυμα Kaid/Kaide/Kaideli/Kaideci δεν υπάρχουν. Σύμφωνα με την ιστοσελίδα <http://www.iovhellas.gr/greek/article.php?date=2006-01-10%2001:01:00> (γαμικά έθιμα Καρατζόβας, Μακεδονίας) γκαϊντές ήταν μουσική που παιζότανε όταν η νύφη και τα προικιά της θα φεύγανε από το πατρικό σπίτι.

Γκαι(ν)τατζής

ΤΚΑ=15. Τούρκικο gayda= πνευστό μουσικό όργανο (γκάιντα η άσκαυλος) → gaydaci= αυτος που παιζει την γκαιντα. Ενας και μόνο Gaydaci στον ΤΚΚΕ.

Γκαϊτάνης

ΤΚΑ=1, βλέτε Γαϊτάνης.

Γκάλφας

ΤΚΑ=0, ΤΚΘ=5. Παραλλαγή του Κάλφας, βλέπε επώνυμο.

Γκαλιστινός

ΤΚΑ=3. Πιθανώτατα από τα Γκάλιστα Καστοριάς τα οποία το 1926 βαφτίστηκαν Ομορφοκκλησιά.

Γκαλίτσης

Γκαλίτσιος

ΤΚΑ=7,3. Στα Αλβ. galiç=ανακούρκουδα ενώ στα επαρχιακά Τρκ. kaliç=δρεπάνι. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε δύο Καλις αλλά ο πρόεδρος της Πανεπιστημιακής ομοσπονδίας Αμερικής λέγεται Γκαλίτσης και προτιμώ την Αλβ. προέλευση. Σημειωτέον ότι το γλωσσάρι για το ΒορειοΗπειρωτικό Ζερβάτι ([εδώ](#)) γράφει ότι γκαλίτσι= αρπακτικό (π.χ., το τσακάλι).

Γκαλπακιώτης

ΤΚΑ=0, ΤΚΘ=1. Ο {ΑΚΛ} το ετυμολογεί από το Τρκ. kalpak= καλπάκι= γούνινο η μάλλινο καπέλο. Οι Kalpak του ΤΚΚΕ είναι 14 αλλά επειδή η κατάληξη -ιώτης κατά κανόνα δείχνει καταγωγή:

- (1) Χωριό Καλπάκι (Γιάννενα) σημείο της αρχικής αμυντικής γραμμής το 1940 και χωριό Καλπάκι στη Ζάκυνθο
- (2) Χωριό Καλπάκι (Θεσπρωτία, από το 1928 Ελαία) και χωριό καλπάκι (Αρκαδία, από το 1963 Ορχομενός).

Στα Αλβ., πάλαι ποτέ, υπήρχε η λέξη kallpak= καλπάκι και το kalpak= σκούφος του {ΑΚΛ} λάθος δεν είναι (μάλλον είναι η ετυμολογία των τοπωνυμίων) αλλά το επώνυμο το ίδιο μάλλον είναι Εθνικό.

Γκαμπράς

Γκαμπράκης

Γκαμπράνας

Γκαμπράνης

Γκαμπρανίδης

ΤΚΑ=0,0,1,11,1 και ΤΚΘ=1,1,0,18,0. Τα Οθ. είχαν τις λέξεις gabr= αιώνας, άφθαρτος gabra=γή, έδαφος, χώμα, τόπος kabran= εξαντλημένος, χωρίς ενέργεια, αργός, τεμπέλης και kabr=kabir= τάφος, μνήμα. Από όλες αυτές η μόνη που αντιστοιχεί σε επώνυμο στον ΤΚΚΕ είναι η Kabran με ένα και μόνο συνδρομητή. Αν παρ' όλα αυτά θελήσουμε να ετυμολογήσουμε αυτά τα ονόματα από τα Τρκ., μετα φόβου Θεού θα μάντεβα gabr για τα δύο πρώτα, kabran για τα υπόλοιπα.

Γκανής[ΤΝ]

ΤΚΑ=59. Αραβογενές Τρκ. gani=άφθονος, πλούσιος. Στον ΤΚΚΕ οι Gani είναι 34. Σημειώνουμε ότι το Γκανής ήταν αρκετά σύνηθες Εβραϊκό όνομα (57 άτομα στο [ΙΣΙ]) στην Ελλάδα αλλά και στη

Βουλγαρία. Αυτό δημιουργεί τις προϋποθέσεις για ετυμολογίες Εβραϊκές και Ισπανικές. Στα Εβραϊκά *gan*= κήπος και *gani*= ο κήπος μου. Στα Ισπ. *gañir* βασικά σημαίνει σκούζω (από πόνο), ουρλιάζω, κλαψουρίζω, ασθμαίνω.

Γκαντρής

TKA=0, TKΘ=0, TK Τυρνάβου=4. Στα Οθ. *kadr*=*kadir*=μέγεθος, αξία, θέση (σε κάποια κατάταξη, ιεραρχία), αξιοπρέπεια και (πάλαι ποτέ) δύναμη. Παράλληλα *kadir* (αιτατική *kadri*)=ισχυρός, δυνατός, ικανός (σε κάτι) και με κεφαλαίο *K* ο Θεός. Στον ΤΚΚΕ *Kadir*=16, *Kadri*=9.

Γκαρίπης

TKA=9 (04/09). Αραβογενές Τρκ. *garip* (επίσης *garib*)= (1) περιεργός, παράξενος/παράδοξος (2) γραφικός, ιδιόρρυθμος, λοξός (3) ξένος, άνθρωπος που ζη μακριά από τους δικούς του (4) φτωχός, θεόφτωχος, εγκαταλελειμένος, χωρίς φίλους, μελαγχολικός (5) (Οθ. Ιστ.) μέλος ειδικής μονάδας ιππικού. Στον ΤΚΚΕ *Garip*=167, *Garib*=0.

Γκαρμπής

TKA=TKΘ=0 αλλά εμφανίζεται στο διαδίκτυο σαν όνομα Αρμενίδων και Εβραίων και στα Ελληνικά εμφανίζεται με τη μορφή Γαρμπής (βλέπε επώνυμο). Αραβογενές Τρκ. *garbi*= δυτικός και σε αρχαϊζοντα Τρκ. δυτικός άνεμος. Ανάλογο όνομα στους Τρκ. ΤΚ δεν βρήκα. Πόλις *Garbi* στην Τρκ. και πέντε άλλες πόλεις με πρωτο συνθετικό ονόματος τη λέξη *Garbi*. Η λέξη έχει υιοθετηθεί στα Ελληνικά (γαρμπής= δυτικός η νοτιοδυτικός άνεμος(Λίβας)) και στα Αλβανικά. Στις δισημειωμένες Αρμενικές σελίδες διαβάζουμε (1) *Garbis*=δόρυ, ακόντιο αλλά και *Garbis*=*Karpis* από το Ελληνικό καρπός, όνομα ανάλογο του Πολύκαρπος (άγιος της Χριστιανοσύνης).

Γκαρμπολάς

TKA=10. Ετυμολογία σε μένα άγνωστη μιάς και οι επιφανειακές ομοιότητες με το γαρμπής και το Ιταλογενές γάρμπο= χάρις (π.χ. στην κορμοστασιά), κομψότητα (π.χ., στο ντύσιμο), λεπτότητα (τρόπων) και κατ'επέκτασιν ερωτοτροπία, φλέρτ δεν μου φαίνονται ικανές να στηρίξουν πειστική ετυμολογία. Σημειώνουμε ότι το 1850 ο Μιλτιάδης Γκαρμπολάς ιδρύει το πρώτο ελληνικό τυπογραφείο στη Θεσσαλονίκη.

Γκαρμπούνης [TN]

TKA=2. Αραβογενές Οθ. *Garbiyun*= (1) οι Δυτικοί, οι Φράγκοι, οι Ευρωπαίοι (2) οι υποστηρικτές της εκδυτικοποίησης του κράτους και της κοινωνίας.

Γκαρόζης

Γκάρος[TN]

TKA=2. Ισως

TKA=11. Ο ΑΚΛ] το ετυμολογεί από το Τρκ. *kara*= μαύρος, ετυμολογία που δείχνει λίγο βιαστική. Στο διαδίκτυο διαπιστώνουμε τα εξής:

(1) Γκάρο είναι Αρμένικο όνομα που εμφανίζεται συχνά στις Ελληνικές ιστοσελίδες. Μια θεωρία το θέλει υποκοριστικό του Γκαρέγκιν (άγνωστης σημασίας και προελεύσεως) μια άλλη υποκοριστικό του Γκαραμπέτ= Πρόδρομος.

(2) Αριστείδης Γκάρο είναι ΒορειοΗπειρώτης ποδοσφαιριστής

- (3) Ο Αχιλλέας Γκάρος εκπροσωπούσε το 1999 την Ελληνική μειονότητα στην Αλβ. τηλεόραση
- (4) Garo και Garó είναι επώνυμα Ισπανοφώνων
- (5) Garo στα Ιταλ. και Ισπ. (Λατ. Garum) είναι το όνομα εδέσματος/σάλτσας από τα εντόσθια ψαριών (βλέπε και Γκαρόζης)
- Από αυτά τα στοιχεία εγώ θα μάντευα ότι η πιο πιθανή ετυμολογία είναι από τα Αλβ. (αλλά τι σημαίνει το Γκάρος στα Αλβ. δεν γνωρίζω) χωρίς να αποκλείεται και η Αρμ. Ετυμολογία.

Γκαρούτσος

TKA=7 (01/09). Μάλλον από το Αλβ. garruc= ταραχοποιός, ταραξίας, μπελάς, ενοχλητικός [ΟΑ].

Γκατζανάς Γκατζάνης

TKA=1,4. Ίσως από το Τρκ. kaşan= φυγάς, δραπέτης, φευγάτος, ο αποφεύγων το νόμο, τις στρατιωτικές ή οικογενειακές υποχρεώσεις. Οι Kaşan του ΤΚΚΕ είναι 143. Σημειώνουμε ότι Γατζανάς είναι Μενιδιάτικο τοπωνύμιο (στους πρόποδες της Πάρνηθας) και ότι το επώνυμο Gaxha χρησιμοποιείται από τους Αλβανούς και τους Κοσοβάρους. Η αντιστοιχη λέξη σημαίνει γόνατο και Gaxha/Γκατζανάς ίσως είναι το Αλβανικό ισοδύναμο του Γονατάς (TKA=49). Παράλληλα υπάρχει και το ganxha=kancha= (1)γάντζος (2) εξάρτημα στο τζάκι με γάντζο στην άκρη (3) άγκυρα (3) μεταλλικές άγκυρες που χρησιμοποιούνται στην αναρρίχηση με όνομα ανάλογο του Γάντζος (TKA=2). Παρατηρούμε ότι η αιτιατική του ga(n)είναι, αν δεν κάνω λάθος, ga(n)khën. Όλα αυτά τα στοιχεία, σε συνδυασμό με το Αρβανίτικο Μενίδι δημιουργούν τη βάσιμη υποψία ότι το όνομα είναι Αλβανογενές.

Γκατζέλης Γκαργκάνας Γκαρόζης Γκατσιούδης Γκεβεζές

TKA=16.

(ακοντιστής)

[Γκεβέζιος, Γκεβεζόπουλος, Γκεβέζος, κ.τ.λ., TKA=33] Τρκ. geveze= (1) πολυλογάς, φλύαρος, απεραντολόγος (2) αδιάκριτος, ανίκανος να κρατήσει μυστικά. Τέσσερεις Geveze στον ΤΚΚΕ. Στα Ελληνικά γκεβεζελίκια=(1)φλυαρίες κ.τ.τ., (2) αστεία, χωρατά.

Γκεβρέκης

TKA=1. Τρκ. genrek= (1) τραγανός, ξεροψημένος, εύθραυστος (2) τύπος κουλουριού. Στον ΤΚΚΕ οι Genrek είναι 39.

Γκεζέπητς Γκεζέπογλου Γκεζέρης Γκεζερλής

TKA=2,4 (04/09). Μάλλον όπως το Γαζέπητς, βλέπε επώνυμο.

TKA=0,20 αλλά 2 Γκεζέρηδες στον ΤΚ Αρτας και ένας στο δήμο Σοφάδων. Τρκ. gezer= κινητός, μετακινούμενος, πλανόδιος και η αδόκιμη λέξη gezerli χρησιμοποιείται σαν συνώνυμο του gezer. Στον ΤΚΚΕ οι Gezer είναι (200, 26) αλλά Gezerli=0. Σημειώνουμε ότι πάλαι

ποτέ το gezer σήμαινε και καρότο [RR] το οποίο λόγω σχήματος ενίοτε χρησιμοποιείται για να περιγράψει σημείο της ανδρικής ανατομίας, κατά κανόνα μικρού μεγέθους. Τα λεξικά μου όμως και το διαδίκτυο επ' αυτού του θέματος σιωπούν και αυτή η ετυμολογία για τους Γεζερλήδες στερείται στηρίγματος. Το ρήμα gezermek (περιπλανιέμαι, γυρίζω εδώ και 'κεί) είχε αποδοθεί στα Ελληνικά ως γκ[ε/ι]ζερίζω και γκ[ε/ι]ζερώ. Π.χ., «καράβια να μου δώσετε, να κλείσω το μπογάζι, να γκεζερώ στη θάλασσα, ο κόσμος να τρομάζει» [ΔΔ].

TKA=2, 5, 1 (04/09). Βλέπε επώνυμο Κέζος.

Γκέζης

Γκέζος

Γκέζογλου

Γκέκας

Από τους Γκέκηδες, Ghegs, Αλβανικό φύλο (Βόρεια Αλβανία και Κόσοβο)

Γκελέρης

Κελέρης

TKA=26, 33 (Στο διαδίκτυο τα ονόματα εμφανίζονται και ως Γκελερής/Κελερής. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε Geler=3, Keler=6, πράγμα που δείχνει ότι η ρίζα ίσως είναι Τρκ. Στα Τρκ. έχουμε τις εξής δυνατότητες:

- (1) Geler, παραλλαγή του gelir= (α) έρχεται (β) εισόδημα (Gelir στον ΤΚΚΕ)
- (2) Geler πληθυντικός του gele= (α) το έρχεσθαι (2) γκέλα στο τάβλι (3) (παραλλαγή του gelle) κοπάδι, σμήνος, ποιμνιο, αγέλη
- (3) Keler πληθυντικός του kel=κασίδης
- (4) Keler πληθυντικός του Οθ. kele=μάγουλο
- (5) Keler πληθυντικός του kele=(1) παραλλαγή του Ελλ. καλέ, κύριε! (2) ταύρος
- (6) Keler=(1) σαύρα (2) δέρμα καρχαρία (χρησιμοποιούταν σα γυαλόχαρτο) (3) (Ελλ.) κελλάρι.

Με όλα αυτά εγώ πειστική ετυμολογία δεν βλέπω!

Γκέλης

Κέλης

TKA=77,6. Μάλλον από το Τρκ. kel= κασίδης και κατά συνέπεια φαλακρός, με πληγές στο κεφάλι αλλά υπάρχει και το keles=(1) κασίδης (2) βλάκας, (2) (από το Αραβ. kelec)= όμορφος, γενναιόδωρος, γενναίος. Στον ΤΚΚΕ Gel=12, Kel=5, Keles =200+ (44 Mehmet). Πράγμα που γεννάει την υποψία ότι μερικοί τουλάχιστον απο τους Γκέληδες προέρχονται ετυμολογικά από το Τρκ. gel= έλα! (αλλά και χύσε!). Προσθέτουμε ότι στα Αλβ. gjel= (1) κόκκορας (2) ψωροπερήφανος, επιδεικτικός, εριστικός και οτι στα αρχ. Ελλ. κέλης= άλογο ιππασίας.

Γκεμιτζής

Γκεμιτζιογλου

Γκεμιτζόγλου

TKA=8,2,2. Τρκ. gemici= ναύτης, ναυτικός. Βλέπε και επώνυμο Γεμιτζάκης.

Γκεμπές [TN]	TKA=TKΘ=0, αλλά TK Κατερίνης=2. Τρκ. gebes= (1) κοντόχοντρος (2) βλάκας, ηλίθιος, τούβλο (3) (σε αρχαϊζοντα Τρκ.)=τολμηρός, γενναίος. Στον ΤΚΚΕ Gebes=41.
Γκενές [TN]	TKA=17. Μάλλον από το Τρκ gene=yıne=πάλι, ξανά, ακόμη, άλλη μιά φορά, επιπλέον. Δύο Gene στον ΤΚΚΕ.
Γκένης Γκενίδης	TKA=0,0 και TKΘ=0,3, αλλά υπάρχει ένας διαδικτυακός Γκένης πρωταθλητής πάλης (Παιδες, 63 κιλά, το 16/4/2006, Κόνιτσα). Ο [ΔΤ] ετυμολογεί το όνομα από το gen=χαλαρός. Η λέξη υπήρχε στα Οθ. αλλά κατά τον [RT] σήμαινε (1) φαρδύς, πλατύς, ευρύχωρος, άφθονος (2) φρεσκοσκαμμένο χώμα. Τρεις Gen στον ΤΚΚΕ.
Γκεντζελής	TKA=2. Ο [ΔΤ] το ετυμολογεί από το Τρκ. genz=φρέσκος (σημαίνει νέος, νεαρός, στο άνθος της νιότης). Μάλλον από genz=genz η το gencelmek= ξανανιώνω. Δύο Genceli στον ΤΚΚΕ.
Γκεντζής Γκεντής Γκεντσίδης Γκέντσιος Γκέντσος Γκέντσογλου Γκεντίκ Γκεντίκογλου Γκεδίκογλου	TKA=4,2,2,2,1. Τρκ. genz-genz=νέος, νεαρός, μικρός. Το όνομα εμφανίζεται στο διαδίκτυο ως Γκέντζογλου/Γκεντζόγλου Στον ΤΚΚΕ οι Genz είναι 200+ εκ των οποίων οι 88 λέγονται Mehmet.
Γκερέκος Γκερεκμετζιάν	TKA=25, 1 (10/09). Τρκ. gerek= απαραίτητος, επιβεβλημένος, αναγκαίος, πρόπων και ρήμα gerekmek= (1) είμαι αναγκαίος, απαραίτητος, επιβεβλημένος (2) είμαι πρόπων, ταιριαστός, κατάλληλος. Οπότε gerekmez= δεν είναι πρόπων, κατάλληλο, ταιριαστό, δεν συνάδει. Οι Gerek στον ΤΚΚΕ είναι 10 οι Gerekmez 1. Πιθανάτα το Γκερεκμετζιάν έχει σαν ρίζα το gerekmez
Γκεσοπούλου Γκήτας Γκιάκας [TN] Γκιάκος	TKA=0,4. TK Εδεσσας=1,0, και διάφοροι διαδικτυακοί με το όνομα Γκιάκας συμπεριλαμβανομένου και ενός Χιμαριώτη που πολέμησε στο Βάλτο και στο Μεσολόγγι στην επανάσταση τού 1821. Ίσως από το Αλβ. gjakës= (1) αυτός που σκοτώνει για να εκδικηθή (2) φονιάς αιμοχαρής, κακούργος, αιμοβόρος, εγκληματίας (3) εχθρός.
Γκιαούρης	TKA=15. Τρκ. gânur= (1) άπιστος, μη Μουσουλμάνος, Χριστιανός (2) άθεος, άθρησκος, ειδωλολάτρης, άνθρωπος που δεν έχει ιερό η όσιο. Επώνυμο Gânur δεν δείχνει να υπάρχει στη σημερινή Τουρκία.
Γκιάτας	TKA=43. Μάλλον παραλλαγή του Γκιάτης, βλέπε επώνυμο.

Γκιάτης	TKA=33. Αλβ. gjatë=(1)μακρύς (σε μήκος η χρόνο), (2) ψηλός. Σημειώνουμε ότι το όνομα Μακρής στη Βοιωτία είναι συχνά Αρβανίτικο (φάρα Μακρήδων) και ότι κατά μία εκδοχή [ΑΚ] ονόματα όπως, π.χ., τα Μακρυγιάννης και Μακρυκώστας είναι το αποτέλεσμα λανθασμένης μετάφρασης και σημαίνουν ο *** ο ψηλός. Σημειώνουμε και την πρόθεση gjatë= κατά μήκος, κατά τη διάρκεια, κατά όπως και το γεγονός ότι το επ'ιθετο μακρύσαποκτά συχνά την ακριβή σημασία του από τα συνλεγόμενα και μπορεί να σημαίνει βαρετός, πολυλογάς, ατελείωτος, άνθρωπος που απλώνει το χέρι του (και βουτάει!) κ.τ.τ.
Γκιβέτης	TKA=1. Ο [ΑΚΛ] γράφει Γκιβετής και το ετυμολογεί από το Τρκ. gïneç= γ(κ)ιουβέτσι. Βασικά έχει δίκη αν και το όνομα δείχνει πίο πολλές ομοιότητες με το Αλβ. gjïneç= γκιουβέτσι. Βλέπε και επώνυμο Γκιουβέτης.
Γκιζάνης	TKA=21. Το Τρκ. ρήμα kizmak σημαίνει (1) θυμώνω, εξοργίζομαι και παρόμοια (2) (για ζώα) γαυριάζω, καίγομαι να συνουσιαστώ, είμαι στο ζενίθ σεξουαλικής εξάρσεως. Το kizan=(1) (μετοχή του kizmak) =θυμωμένος (π.χ. çabuk kizan= αφίθυμος, ευέξαπτος) αλλά και σε σεξουαλική έξαρση (ζώο) (2) σεξουαλική έξαρση (ζώου) (3) παλικάρι, παιδί, κοριτσάκι. Στον ΤΚΚΕ οι Kizan είναι 8.
Γκίζας	TKA=86+. Κατά τον [ΜΤ] γκίζα=μυζήθρα στα Βλάχικα και ο [ΔΔ] γράφει γκίζα= είδος αποβουτυρωμένου τυριού. Στα Αλβ. gjizë= άσπρο ανάλατο τυρί, μυζήθρα.
Γκιζέλης	TKA=59. Ο [ΑΚΛ] το ετυμολογεί από το Τρκ. gizli (βλέπε επώνυμο Γκιζλής). Ο [ΔΤ] το βλέπει σαν παραλλαγή του Γκιου Γκιουζέλης, βλέπε επώνυμο, και νομίζω ότι έχει δίκη.
Γκιζίκης	TKA=2. Ο [ΠΜΤ] προτείνει το gezig= κακό σπυρί η gıcık= γαργάλισμα, φαγούρα (βλέπε και Γκιτζικλής). Ο [ΑΚΛ] επίσης προτείνει το gezig = κακό σπυρί. Λέξη gezig δεν βρήκα σε κανένα λεξικό. Για το gıcık βλέπε το επώνυμο Γκιτζικλής. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 5 Gezik και 1 Gizik. Στα Τρκ. της επαρχίας gezik= geziz= περιπλανόμεθα, σεργιανάμε αλλά στον ΤΚΚΕ όνομα Geziz δεν υπάρχει. Σε τελική ανάλυση, πειστική ετυμολογία δεν γνωρίζω.
Γκιζίλης	TKA=2. Στα Τρκ gizil=κρυφός και (Αζεμπαιτζάν) gizil = (Τρκ) kizil= κόκκινος. Στον ΤΚΚΕ Gizil=0, Kizil=190.
Γκιζλής[ΤΝ]	TKA=1. Τρκ. gizli= κρυφός, μυστικός, αθέατος, εμπιστευτικός, λαθραίος. Οχτώ Gizli στην ΤΚΚΕ.
Γκιμούσης	TKA=7. Μάλλον παραλλαγή του Γκιουμούς, βλέπε επώνυμο.
Γκιμπιρίτης	TKA=0, ΤΚΘ=15. Βλέπε επώνυμο Κυμπρίτης.

Γκίνης [TN]	TKA=100+, 4, 100+. Απο το Αλβ. Gjoni= Γιάννης. Αλλά και gjoni= =γκιόνης=γκιώνης= είδος κουκουβάγιας. Προσθέτουμε οτι στα Αλβ. υπάρχει το κύριο όνομα Gjini και gjini=gji(r)= (1) στήθος, βυζί, θηλή (2) γυναικείο γάλα (3) μαστίτιδα (4) κόρφος γυναικείος (5) κόλπος, όρμος (6) οστέινο κοίλωμα (βλέπε γμόρειος στα λεξικά). Σε γενικές γραμμές νομίζω ότι η ετυμολογία δεν είναι τόσο απλή όσο παρουσιάζεται.
Γκιόνης Γκιώνης	
Γκιοβρέκης Γκιόκας [TN]	TKA=0, TKΘ=1. Σύμφωνα με τον [ΔΤ] παραλλαγή του Γκεβρέκης, TKA=100+. Σε γενικές γραμμές ετυμολογείται [ΜΤ, ΧΣ] από το Αλβανικό κύριο όνομα GJERGJ = Γιώργος. Ο [ΔΤ], ίσως διότι επικεντρώνεται στα Τουρκικής προελεύσεως επώνυμα, προτείνει το gök= ουρανός. Δοθέντος ότι στον ΤΚΚΕ υπάρχουν 200+ Gök (εκ των οποίων οι 35 λέγονται Mehmet) έχει κάποιο δίκιο αλλά τα υπάρχοντα στοιχεία (ιστορία, γεωγραφική διανομή) δείχνουν Αλβανική προέλευση. Προσθέτουμε ότι στα Αλβανικά gjok= άλογο με χρώμα άσπρο η ψαρό και κατ' επέκταση άνθρωπος ασπρομάλλης η ψαρομάλλης. Ίσως, μερικοί από τους πολυάριθμους Γκιόκηδες να είναι το Αλβ, ισοδυναμο του Ελληνικού επωνύμου Ψα(ρ)ρός. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε Ψαρρός=100+, Ψαρρής=100+, Ψαρός=20.
Γκιοκτσές [TN]	TKA=TKΘ=0 αλλά 5 στον ΤΚ Αλεξανδρούπολης. Ο [ΔΤ] το ετυμολογεί από το Τρκ. gökçe=γαλαζωπό χρώμα. Σωστό μεν αλλά ο [RT] γράφει gökçe= (1) γαλαζωπός, πρασινωπός (2) βίσκο (παρασιτικό φυτό με πρασινωπά φύλλα, το mistletoe των Αμερικανομαθών (3) περιστέρι (4) (στα επαρχιακά) όμορφος και προτιμώ το gökçe=όμορφος ακόμα και το gökçe= περισσότερα από το gökçe=γαλαζωπός. Στον ΤΚΚΕ οι Gökçe είναι 21.
Γκιόλης	TKA=5. Πιθανώτατα από το Τρκ göl= λίμνη χωρίς να αποκλείεται και το Αλβ. gjol= λίμνη, λιμνούλα, μεγάλος λάκκος λάσπης.
Γκιομπεκλής [TN]	TKA=1, ΤΚΚΕ=3.Τρκ. göbekli=κοιλιάρας, απο το göbek= αφαλός, κοιλιά, κέντρο/καρδιά (πόλης, λαχανικού.)
Γκιόντσης [TN]	TKA=TKΘ=1. Τρκ. göns=(1) εύπορος, πλούσιος(2) εύπορος, πλούσις (3) φύλλωμα πλούσιο, πυκνό. Στομ ΤΚΚΕ οι Göns είναι 12.
Γκιόξης [TN]	TKA=3. Ο [ΔΤ] το γράφει Γκιοξής και το θεωρεί παραλλαγή του Γκιοκτσές. Τα Αλβ. λεξικά λένε gjoks= (1) στήθος (2) στήθος γυναικείο, βυζιά (3) (μεταφορικά) καρδιά. Το gjoks εμφανίζεται σαν πρώτο συνθετικό διαφόρων λέξεων ενώ στο διαδίκτυο το επώνυμο εμφανίζεται ως Γκιόξης, στοιχείο που δυναμώνει την εξ Αλβανικής ετυμολογία. Το κάπως αστείο της όλης ιστορίας είναι ότι στον ΤΚΑ το όνομα Γκιόξη φέρουν τρία πρόσωπα, και τα τρία γυναίκες!
Γκιόρος	TKA=2.

Γκιουρτζής [TN]	<p>TKA=2. Ο [ΑΚΛ] το ετυμολογεί από το Τρκ. kürcü= γουναράς κάνοντας, ως συνήθως, την Τρκ. ορθογραφία σαλάτα. Το σωστό θα ήτανε kürkü=γουναράς. Στα Τρκ. έχουμε και το gözücü= γυναίκα που κάνει συνοικέσια, που πάει να δή την υποψήφια νύφη και Gürcü=Γεωργιανός. Στον ΤΚΚΕ Kürkü=65, Gözücü=37, Gürcü=31. Προτιμώ τα δύο τελευταία σαν πιθανές ρίζες δοθέντος ότι η κανονική μεταγλώττιση του kürkü είναι Κιουρκτσής, βλέπε επώνυμο. Ειρωνεία της τύχης, δύο Γκιουρτζή στη Αθήνα και κανένας Γκιουρτζής.</p>
Γκιουτλής Γκιουτλής	<p>TKA=1,0, ΤΚΘ=2,4. Στα Τρκ. göt= (1) κώλος (2) κουράγιο, τολμη, θράσος, götsüz= χέστης, φοβισιάρης και götlü= τολμηρός. Επίθετο Götlü στους ΤΚ Τρκ. δεν βρήκα αλλά σε γενικές γραμμές οι Τούρκοι αποφεύγουν τη λέξη göt που θεωρείται χυδαία.</p>
Γκιουβές	<p>TKA=7. Στα Τρκ. güne=σκώρος. Στους ΤΚ βρήκα ένα και μόνο Güne (Σμύρνη) αλλά ο Mehmet Güne ήταν μπασκετμπολίστας στη ΓαλατάΣεράι.</p>
Γκιουβέτσης	<p>TKA=2. Τρκ. günes= γ(κ)ιουβέτσι, πήλινο δοχείο μαγειρέματος αλλά και το φαγητό που μαγειρεύεται σ' αυτό. Στον ΤΚΚΕ Günes=6.</p>
Γκιουζέλης Γκιζέλης Γκιουζέλος	<p>TKA=100+, 59, 2. Τρκ güzel= όμορφος, ωραίος. Οι Güzel του ΤΚΚΕ είναι 200+ εκ των οποίων 43 λέγονται Mehmet.</p>
Γκιουλές	<p>TKA=19. Στην Τρκ. έχουμε τη λέξη gülle= βλήμα κανονιού (2) (αθλ.) σφαίρα σφαιροβολίας, βάρη αλλά και το güle, γερούνδιο του gülmek= γελάω, γνωστό από την έκφραση güle güle = (λέγεται σ' αυτός που φεύγει)=(μτφ.) καλό δρόμο νά 'χης. Στον ΤΚΚΕ οι Gülle είναι 65 και οι Güle=4, οπότε η πλειοψηφία τουλάχιστον των Γκιουλέδων πρέπει να προέχονται από το gülle. Σημειώνουμε το Αλβ. gjule (ίδια έννοια με το gülle) και το Ελληνικό γκιουλές= βλήμα τηλεβόλου (π.χ., πέφτουν τα βόλια σα βροχή, γκιουλέδες σα χαλάζι [ΔΔ]).</p>
Γκιουλέκας	<p>TKA=22. Ίσως παραφθορά του Γκιολέκας και αυτό απο το Γκιώνης Λέκας (Ζεινέλμπεης), όνομα Αλβανού οπλαρχηγού που επαναστάτησε το 1847 εναντίον των Τούρκων και 1852. Συμφωνα με το «Λέξεις και Φράσεις Παροιμιώδεις» (Τάκης Νατσούλης, Εκδόσεις Σμυρنيωτάκης), η έκφραση «Μας κάνει τον Γκιουλέκα» αναφέρεται στον κατά τις φήμες αυταρχικό χαρακτήρα του Γκιώνη Λέκκα (δές http://ta-nea.dolnet.gr/print_article.php?entypo=A&f=17899&m=P54&aa=5).</p>
Γκιούλης	<p>TKA=50. Τρκ. gül= τριαντάφυλλο και άλλες πολλές μτφ. σημασίες συμπεριλαμβανομένης της gülm=αγάπη μου. 200+ Gül στον ΤΚΚΕ εκ των οποίων 110 λέγονται Mehmet)</p>

- Γκιουλιστάνης** ΤΚΑ=4. Περσογενές Τρκ. gülistan=(1) κήπος γεμάτος τριανταφυλλιές, λουλουδόκηπος (2) μακάμι (μουσικός δρόμος) που δεν χρησιμοποιείται πιά. Επώνυμο Gülistan στον ΤΚΚΕ η τον ΤΚ Αγκύρας δεν βρήκα αλλά υπάρχουν διάφοροι διαδικτυακοί Gülistan εκ των οποίων ένας, όνομα Mehmet, στο Τρκ. ινστιτούτο Dicle.
- Γκιούλμπας** ΤΚΑ=8. Ο [ΔΤ] γράφει gül=ρόδο + bas=κορυφή, κεφαλή. Ολα αυτά σωστά είναι αλλά στα Τρκ. gül+bas γίνεται gülbaşı και στον ΤΚΚΕ Gülbaşı=8. Η «στάνταρ» Ελληνοποίηση του Gülbaşı θα ήταν Γκιούλμπασης αλλά τέτοιο επώνυμο στους ΤΚ δεν βρήκα. Στο διαδίκτυο το Γκιούλμπαση εμφανίζεται σαν καλλιτεχνικό ψευδώνυμο Νοβηγίδας !!!!! (Christine GuldbRANDSEN) και σαν όνομα φαγητού (αρνάκι με πατάτες και σκόρδο στη λαδόκολλα). Τελικά ο [ΔΤ] μάλλον έχει δίκηο.
- Γκιούλμπαμπας** ΤΚΑ=7. Από το gül (τριανταφυλλο και μεταφορικά αγαπημένη) +baba (μπαμπάς). Τεσσερεις Gülbaba στον ΤΚΚΕ
- Γκιουλπαξιότης** ΤΚΑ=32. Από το gül (τριανταφυλλο και μεταφορικά αγαπημένη) +bahçe(κηπος). Δεκατρείς Gülbahçe στον ΤΚΚΕ και δύο πόλεις Gülbahçe (η μία κοντά στην Προύσα, η άλλη κοντά στο ανατολικό άκρο της μαύρης θάλασσας) κάτι που εξηγεί το -ιώτης που δείχνει καταγωγή.
- Γκιούλος** ΤΚΑ=24. Μάλλον παραλλαγή του Γκιούλης, βλέπε επώνυμο.
- Γκιουμές(TN)** ΤΚΑ=23. Αλβ. gjumash=(1) υπναράς (2) νυσταλέος, αγουροξυπνημένος, gjumë= ύπνος, λήθαργος, χειμερία νάρκη (Αλβ) και gjumës= οτι προκαλεί τον ύπνο, τον λήθαργο. Θεωρητικά ο τόνος θα ήταν στο «ου» αλλά αυτό θα ήταν στα Ελληνικά ασυνήθιστο. Υπάρχει βέβαια και το Περσογενές Τρκ. güme= καλύβα, παράγκα, κυνηγετικό καταφύγιο με 4 Güme στον ΤΚΚΕ αλλά η γεωγραφική παρουσία του ονόματος μάλλον δείχνει Αρβανίτικη προέλευση.
- Γκιουμούς(TN)** ΤΚΑ=4. Τρκ. gümüs= (1) ασημί, ασημένιος, φαλακρός (2)(στην αργκό) γυναίκα [FD2] . Σημειώσεις:
 (1) Η πάλαι ποτέ Αργυρούπολις μετωνομάστηκε σέ gümüshane
 (2) Για λόγους τούς οποίους δέν κατανοώ πλήρως, οι [MT] και [ΧΣ] αναφέρονται στό Γκιουμούσογλου (αντίστοιχα αργυρόπαις, Αργυρόπουλος) και όχι στό πίο βασικό και σύνηθες (τουλάχιστον στον ΤΚΑ) Γκιουμούς.
 Η δική μου μαντεψιά είναι οτι τό Γκιουμούσογλου μάλλον σήμαινε ο γιός τού Ψαρομάλλη η ο γιός τού Φαλακρού (βλέπε Ψαρρός και Γκιόκας) και μεταγλωττίστηκε πρὸς τό ωραιότερο. Στον ΤΚΚΕ οι Gümüs είναι 200+ εκ των οποίων 60 Mehmet.

Γκιούρας	TKA=10. Οθ./Τρκ. güre= (1) άφθονος, δασύς, πυκνός (2) γουργουρητό, βούισμα, βόμβισμα (3) γή καλυμμένη με δέντρα, θάμνους, φυτά του βάλτου. Οι Gür του ΤΚΚΕ είναι 200+ (38 Mehmet)
Γκιούρδας	(βόλευ)
Γκιουρές[ΤΝ]	TKA=7. Οθ. güre=(1) (στα επαρχιακά) απολίτιστος, αδιαπαιδαγώγητος, βλάχος, Γιαννάκης (2) (από τα Περσικά) πουλάρι αλλά και Τρκ. güres= πάλη, αγώνας, παλαιστικός. Στον ΤΚΚΕ Güre=66, Güres=42.
Γκιουρελιώτης [ΤΝ]	TKA=3. Τρκ. gürel=δυναμικός, güreli=ενεργητικός. Στον ΤΚΚΕ Gürel=200+ (21 Mehmet), Güreli=41. Αλλά υπάρχει και πόλη Gorele, Gürele , η Gurele στον Πόντο που πάλαι ποτέ λεγότανε και Φιλοκαλία.
Γκιουρέμος	TKA=4. ;;;;
Γκιουρτζής	TKA=0,7,4,0 ΤΚΘ=3, 14, 0,1. Gürcü= Γεωργιανός. Στον ΤΚΚΕ οι Gürcü είναι 31.
<i>Γκιουρτζίδης</i>	
<i>Γκιουρτζιογλου</i>	
<i>Γκιουρτζεβα</i>	
Γκιουτλής	Βλέπε επώνυμο Γκιουτλής.
Γκιουγκίνης	TKA=1 (04/09). Βλέπε επώνυμο Κιουγκίνης.
Γκιουρίνης	TKA=8. Ο [ΑΚΛ] επικαλείται το Τρκ. girin=νυφίτσα αλλά girin με αυτή την έννοια δεν βρήκα πουθενά. Υπάρχει όμως το ρήμα girmek= μπαίνω, εισέρχομαι,... του οποίου η προστακτική girin σημαίνει εμπρός, ορίστε, περάστε. Στους Τρκ. ΤΚ βρίσκουμε ένα Girin στην Αγκυρα και ένα στη Σμύρνη.
Γκιουμπάς	TKA=0,0, ΤΚΘ=3,0 και ένας διαδικτυακός Γκιουμπάσης στις Σέρρες. Ο
<i>Γκιουμπάσης</i>	[ΑΚΛ] επικαλείται το Τρκ. kirbas=μαστίγιο. Κατά τη γνώμη μου οι ακόλουθες επιλογές είναι πιο αληθοφανείς: (1) Τα ονόματα, ιδίως το δεύτερο να είναι παραλλαγές των Κύρμπας και Κύρμπάσης (βλέπε επώνυμα). (2) Στο Κιλκίς τα χωριά Ανω και Κάτω Γκιουμπάς μετωνομάστηκαν σε Ανω και Κάτω Σούρμενα το 1926. Στα Σερβικά grba= καμπούρα ανθρώπου/ζώου (π.χ. καμήλας)/ δρόμου (π.χ., οι τεχνητές καμπουρίτσες για να αποτρέπεται η μεγάλη ταχύτητα). Στα Βλγ. Γρᔢᔡ=πλάτη και γρᔢᔡᔡᔡᔡ= καμπούρης ενώ στα Ρωσικά грᔢᔡ=καμπούρα. Πιθανόν το Γκιουμπάς να έχη Σλαβική ετυμολογία και να σημαίνει καμπούρης. Βλέπε και τη λέξη γκιουμπός= ο υπό του γήρατος η της νόσου κυρτωθείς, ο καμπούρης [ΔΔ].
Γκιουτζής[ΤΝ]	TKA=6,1,5. Ο [ΓΤ] το ετυμολογεί από το Τρκ. kir=βρωμιά, ακαθαροσία.
<i>Γκιουτζίδης</i>	Προσθέτουμε: kir=(αργκό) πέος και παρατηρούμε ότι εκ πρώτης όψεως το πρώτο συνθετικό είναι gir, gir, kir η kir. Στον ΤΚΚΕ
<i>Γκιουτζιμάνης</i>	Gir=Girci=Girici=0 (gir= (1) ροχαλητό (2) (αργκό) κουτσομπολιό, ψέμμα)

Gir=2, Girci=0, Girici=6 (ρίζα gir= (1) μπαίνω, εισέρχομαι (2) συμμετέχω (3) αρχίζω (εποχή των ...), Kir=200+ με 18 Mehmet, Kirci=109, Kirici=48, Kir=3, Kirci=0, Kirici=6. Με αυτά τα δεδομένα η πιό πιθανή ρίζα είναι το kir και σύμφωνα με τα λεξικά:

- kir= εξοχή, ακαλλιέργητα χωράφια
- kir= γκρίζος
- kirmak= (1) σπάζω, κόβω, αλέθω (2) δυσαρεστώ, προσβάλλω, (2) δυσαρεστώ, προσβάλλω (3) αφανίζω, σκοτώνω, καταστρέφω, αποδεκατίζω (4) διαλύω, τσακίζω, συντρίβω, χαλάω (5) μειώνω, μετριάζω (τις συνέπειες κάποιας κακής συγκυρίας)
- kirici= χαλάζι στα Οθ.
- kirici= προσβλητικός, απότομος, αγενής

Το πρόβλημα βέβαια είναι ότι η έννοια του Kirci κιάθε άλλο παρά προφανής είναι. Ίσως να συνδέεται με το kir=εξοχή κ.τ.λ. το οποίο συχνά έχει την έννοια του αγροτικού, του χωριάτικου, του χοντροφκιαγμένου η, επι το ευγενικώτερο, του ρουστίκ. Τέλος σημειώνουμε ότι η κατάληξη -man είναι μεγενθυντική (π.χ. koca + man= kocaman) όπως και η --αρα(ς) στα Ελληνικά (π.χ., γυναικάρα, Γερμαναράς).

Γκισερλής[TN]

TKA=3. Ο [ΔΤ] το ετυμολογεί από το Τρκ. gezer= τρέχων, διερχόμενος. Τα δικά μου λεξικά λένε τρέχων με την έννοια αυτού που ισχύει, είναι έγκυρος/βάσιμος/μοντέρνος, ζητιέται, είναι ικανοποιητικός (π.χ., ικανοποιητικός βαθμός στο σχολείο). Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 103 Gezer και 0 Gezerli αλλά η ετυμολογία δείχνει κάπως τραβηγμένη. Μιά ίσως λιγώτερο τραβηγμένη εκδοχή είμαι το Τρκ. kisir= στείρος, άγονος, άκαρπος αλλά και τύπος πιλαφιού! Στο διαδίκτυο εμφανίζεται και το kisirli με την ίδια έννοια. Στον ΤΚΚΕ οι Kisir είναι 10 και οι Kisirli 0. Στο Βήμα (6/1/2002) διαβάζουμε για τὰ Θεσσαλικά Αμπελάκια και τα «τα περίφημα αρχοντικά των Γ. Σβαρτς, Ευθυμιάδη, Κρασούλη, Σαμαρά και Κισιρλή», γεγονός που ενισχύει κατά τι την ετυμολογία από το kisir.

Σημείωση: Στα Τρκ. υπάρχει και το kisir= φλούδα και παρόμοια αλλά χωρίς αντίστοιχα Τρκ. επώνυμα).

Γκιτζικλής[TN]

Κιτσίκης

Κιτσικόγλου

TKA=2,3, 1. Ο [ΔΤ] αναφέρει τον [ΜΤ] και γράφει kicik (και gicik) γαργάλισμα. Τα δικά μου λεξικά λένε:

- gicik=(1) φαγούρα στο λαιμό (2) υποψία, έλλειψη εμπιστοσύνης (3) σπαζαρχίδης, άνθρωπος βαρετός/κουραστικός/μαλάκας.
- gicik= (1) το μικρό της γίδας η της προβατίνας (2) άνθρωπος κοντός, νάνος

- kicik= gicik= γιδάκι, προβατάκι, νάνος
- kicik= ενόχληση, πρόκληση, οργή

Τέλος στα Τρκ.υπάρχει και το gicik= φαγούρα, ενόχληση. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε Gicik=2 Kicik=20 Gicik=0 και Gicikli= Kicikli= Gicikli=0 αλλά 8 Kicikli στο Karaman και οι λέξεις Gicikli/Gicikli εμφανίζονται στο διαδίκτυο. Υποθέτω λοιπόν ότι Κιτσιίκης=νάνος και το Γκιτζίκλής =ενοχλημένος, με φαγούρα, με υποψίες. Εκτός βέβαια αν το Κιτσιίκης έχει παρα-ετυμολογηθεί.

Γκλαβάνης Γκλαβάνος

ΤΚΑ=6,8. Ο [ΜΤ] μνημονεύει το γκλαβανή= φωταγωγός, καταπακτή (το οποίο δείχνει ετυμολογικά άσχετο) και το Σλαβικό glavan= σπουδαίος, κύριος. Εκείνο που μπόρεσα να επαληθεύσω είναι το Σερβικό glavni= σπουδαίος, κύριος (π.χ., δρόμος) αρχηγικός (ρόλος), το Βλγ. главен (ίδια σημασία) και το Ρωσικό главный (ίδια σημασία). Και τα τρία είναι ηχητικά και εννοιολογικά σχεδόν τα ίδια με το glavan του [ΜΤ].

Γκλάβας

ΤΚΑ=80+. Σερβικό glava= κεφαλή (κυριολεκτικά η μεταφορικά) νούς. Στα Ελληνικά η λέξη γκλάβα χρησιμοποιείται με τρόπο σκωπτικό, ήτοι κεφάλι που δεν λειτουργεί και τόσο σωστά. Στα Ελληνικά υπάρχει η λέξη γκλάβας= (1) κουτός, χοντροκέφαλος (2) πεισματάρης, ξεροκέφαλος.

Γκλιάτης[ΤΝ]

ΤΚΑ=100+. Ο [ΑΚΛ] γράφει Αλβ. glat=φίλος αλλά τέτοια λέξη στα λεξικά μου δεν βρήκα. Αυτό όμως δεν σημαίνει τίποτα διότι η κανονικοποίηση της Αλβ. έχει πετάξει στον κάλαθο των αχρήστων ένα κομμάτι της γλώσσας των Ελλήνων Αρβανιτών. Έτσι λοιπόν στην ιστοσελίδα

http://www.jemi.it/index.php?option=com_content&task=view&id=541&Itemid=2603, 5/7/2007, οι Vincenzo Cucci e Tommaso Campera γράφουν

Gli Arbëreshë difatti, in maggior numero, provenivano dalla Morea (Peloponneso): questo, p.es. viene provato: a) dai diversi cognomi che corrispondono a toponimi esistenti ancora oggi in quei luoghi (vedi Kalavrita); b) dal canto eletto a simbolo degli arbëreshë "Oj e bukura Morë"; c) dai tanti cognomi arbëreshë che trovano il loro significato etimologico nel greco (vedi Cacosso); d) dal fatto che molti arbëreshë amano ricordare la loro origine coronea (vedi San Demetrio Corone).

και

"veprat e letërsisë gojore gjat gjallimit" = "le opere della letteratura orale durante l'esistenza" usando nella preposizione "gjat" il gruppo consonantico mutato "gj"

in luogo dell'originario e più corretto gruppo "gl" come in "glat", p.es. "glat udhës" e distinguendo dall'aggettivo "i glatë";

Τα οποία χοντρικά σημαίνουν ότι (1) η πλειοψηφία των Αλβανοφώνων Ιταλών πήγε στην Ιταλία απο το Μωριά (όπως δείχνουν τα τοπωνύμια, τα τραγούδια, τα ανθρωπονύμια και η συλλογική μνήμη καταγωγής από την Κορώνη) και (2) η επίσημη Αλβ. έχει μεταλλάξει το αρχικό gl (όπως στο glat) σε gj όπως στο gjat.

Σε τελική ανάλυση λοιπόν όλα όσα προηγούνται δικαιώνουν το [KM] ο οποίος γράφει Γκλιάτης (μακρύς) και το Γκλιάτης είναι η αρχική μορφή του Γκιάτης, βλεπε επώνυμο. Περιοχή Γκλιάτης στήν Ανάβυσσο.

Γκόγκος

TKA=100+. Το Γκόγκος είναι μορφή του Γιώργος (Βλέπε και <http://www.eortologio.gr/data/eortes2.php?minas=&onoma=%C3>) και το επώνυμο είναι κατά κανόνα Αρβανίτικο.

Γκόγκολης[TN]

Γκογκολάκης

TKA=9,11. Ισως παραλλαγή του Γκόγκος. Σημειώνουμε και το Αλβ. gogol= (1) φόβητρο, μπαμπούλας (2) σκιάχτρο.

Γκογκόσης

TKA=16.

Γκόγκουλας

Γκόγκουλης

TKA=1,2. (δικό μου, διαδίκτυο). Πιθανόν από το Γκόγκος με τον ίδιο τυρόπο που το Γιώργος γίνεται Γεωργούλ(ι)ας και Γεωργούλης.

Γκοδόσης

Γκοντοσίδης

TKA=1,1. Ο [AKΛ] το ετυμολογεί από το Τρκ. kodos= μαστροπός και μάλλον έχει δίκηο, εξαιρουμένης της συνήθους ορθογραφικής αβλεψίας). Στα Τρκ. godos, kodos και kodes σημαίνουν μαστροπός, μαστροπός της ίδιας του της γυναίκας και kodes (στην αρσικό)= φυλακές. Στον ΤΚΚΕ Godos, Kodos, Kodes δεν υπάρχει αλλά αυτό είναι μάλλον φυσιολογικό. Υπάρχει ένας και μονο Kodes, μάλλον άσχετος με το Γκοδόσης.

Γκολέμης

Γκολέμας

TKA=92+, 17. Ο [MT] το ετυμολογεί από το Σλ. golem=μεγάλος.

Σύμφωνα με τον [RR] στα Βλγ. Голям= μεγάλος, голем=σημαντικό πρόσωπο. Περιέργως πως η λέξη golem εμφανίζεται και στα Εβραϊκά (άλλη έννοια) και στον μύθο του Γκόλεμ της Πράγας. Ο [KM] σελ. 192 αποδίδει το Γκολέμης ως λαίμαργος και παραθέτει 8 στρατιώτες του έκτου. Εβδόμου και ογδόου αιώνα με αυτό το όνομα. Τοπωνύμιο Γκολέμι στη Βοιωτία, στα Τρίκαλα, και κοντά στο Αργυρόκαστρο. Πλατεία Γκολέμι στο Κρανίδι Αργολίδας, χωριά Γκολέμι (απογραφές 1840, 1845) στη Λοκρίδα και στην Ιθώμη. Στα Αλβ. λεξικά δεν βρήκα λέξη που να σημαίνει λαίμαργος/άπληστος/αχόρταγος με ομοιότητες στο γκολέμης, ας μείνουμε στο Γκολέμης=μεγάλος, σπουδαίος.

Γκολέτσας

TKA=3,2,4. Σύμφωνα με τον [MT] από το Σερβικό goleč = γυμνός,

Γκολέτσης	κατάγυμνος. Τα δικά μου λεξικά λένε go=gol= ακάλυπτος, γυμνός στα
Γκολέτσος	Σέρβικα, gol= γυμνός, ακάλυπτος στα Βλγ. Στα Πολωνικά το επώνυμο Golec σημαίνει γυμνός, άτριχος (καραφλός;), θεόφτωχος (όπως το ξεβράκωτος στα Ελληνικά σημαίνει πολύ φτωχός, π.χ., όταν την παντρεύτηκα δεν είχε βρακί να φορέσει) και στα Σλοβενικά εμφανίζεται σαν παρατσούκλι με την έννοια νεαρού άνδρα που δεν έχει αποκτήσει γένεια (http://www.answers.com/topic/golec).
Γκοντζές	TKA=8 (01/09). Βλέπε επώνυμο Κοντζές
Γκόντζιος	TKA=3 (01/09). *****
Γκόντζος	TKA=10 (01/09). *****
Γκορίτσας[TN]	TKA=77, 2, 7. Γκορτζιά/Γκορτσιά σημαίνει αγριαχλαδιά και γκόρτσι/γκόρτσο είναι ο καρπός της. Αλβ. Gorrìca(ίδια έννοια) αλλά στον πληθυντικό και μτφ.= κουταμάρες, ανοησίες, τιποτένια πράγματα. Τοπωνύμια Γκορτζιά στην Ηλεία (έγινε Λιναριά το 1828), στα Ζαγοροχώρια, στα Μετέωρα (οικισμός που αναφέρεται σε έγγραφο του 1613-14).
Γκόρτζας	
Γκόρτσας	
Γκορτσιάλας	TKA=8 *****
Γκορτζής	TKA=12. Ο [ΔΤ] το θεωρεί παραλλαγή του Γκιούρτζος και ίσως να έχει δίκηο αν και αντίστοιχα Τρκ. επώνυμα δεν δείχνουν να υπάρχουν. Το Γκορτζιώτης μάλλον δείχνει καταγωγή.
Γκορτζιώτης	
Γκότογλου	TKA=0 αλλά TK Δράμας=9. Στα Τρκ. göt=(1) οπίσθια, κώλος (2) θάρρος, θράσος, τουπέ (όπως το Γαλλικό culot) (3) βλάκας, μπουνταλάς (Τρκ. αργκό, παρόμοιο του Γαλλ. cul με την έννοια του ηλιθίου και παρόμοια). Τα Göt και Götoğlu δεν δείχνουν να είναι εν χρήσει ονόματα στην Τρκ. και η λέξη götoğlu (τα λεξικά την αγνοούν) χρησιμοποιείται, σπάνια, σα βρισιά.
Γκοτζαμάνης	TKA=27, 1. Τρκ. kocaman= μεγάλος (σε μέγεθος), πελώριος. Οι Kocaman του ΤΚΚΕ είναι 200+ εκ των οποίων 15 λέγονται Mehmet
Γκοτζαμανίδης	
Γκοτζάς	TKA=2,22. Τρκ. koca= (1) ο σύζυγος (2) μεγάλης ηλικίας (3) μεγάλος σε μέγεθος και Αλβ. goxha=(1) μεγάλος (2) καλός, ωραίος, τιμιο, έντιμος. Στον ΤΚΚΕ οι Koca είναι 200+ (37 Mehmet). Γκοτζιάς ήταν β το επώνυμο του Παλαιών Πατρών Γερμανού και υπάρχει ρέμα Γκοτζιά στις Φέρες (Εβρος). Βλέπε και επώνυμο Κοτζ(ι)άς
Γκοτζιάς	
Γκότζος	
Γκότσης[TN]	TKA=100+. Ο [ΜΤ] το ετυμολογεί από το Τρκ. Κος= (1) κριάρι (2) νέος δυνατός και παλληκαράς. Υπάρχει βέβαια και το Τρκ. Göς=μετακίνηση νομάδων, μετανάστευση, προσφυγιά, αποδημία, μετανάστευση, θάνατος (μορφή μονοδρόμου αποδημίας). Στον ΤΚΚΕ οι Κος είναι 200+ (εκ των οποίων οι 130 λέγονται Mehmet) και οι Göς 117. Το κότσης εμφανίζεται και σαν δεύτερο συνθετικό του

Αρβανίτικου επιθέτου Μπιθικότσης και στα Αλβ. έχουμε τις λέξεις *koçë* (μαύρη γίδα), *koçkë* (κόκκαλο, κόκκαλο που χρησιμοποιείται σα ζάρι, πράγμα μικρής αξίας, ο πυρήνας της προσωπικότητας), *kos* (βούβαλος, κριάρι η τράγος με ένα μόνο κέρατο –βλέπε και Σιούτης-, δυνατός και μυώδης), *gos/goçë* (έφηβος, νεαρή ανύπαντρη κοπέλα, όστρακο). Τέλος υπάρχει και η αμφιβόλου πατρότητος Ελληνική λέξη κότσι (για τους μέν Ελληνικής καταγωγής και για τους δε Σλαβικής, βλέπε [ΙΜΤ]) που εννοιολογικά αντιστοιχεί στο Αλβ. *koçkë*. Σε γενικές γραμμές δεν είναι σίγουρο ότι ολοι οι Γκότσηδες έχουν την ίδια ετυμολογική ρίζα.

Γκούβας

Γκουγκουλιάς

Γκουγκούμης

Γκουγκουμάτης

ποδοσφαιριστής του Αρη

ΤΚΑ=9,2. Ο [ΑΚΛ] ετυμολογεί το Γκουγκούμης από το Τρκ. *güğüm*= μεταλλικό δοχείο με λαβή, στόμιο, και καπάκι και Ελλ. γκιουγ(κ)ούμι= μετάλλιο δοχείο για ζέσταμα νερού η γάλακτος. Η λέξη είναι δάνειο απο τα Ελληνικά κατά τον [ΙΖΕ] προέρχεται από το Λατ. *cucuma*→ *κουκούμιον* (καζανάκι, τέτζερης)→ *κουκούμι*→ *kukum* →

gugum/gügüm → *güğüm*. Στα Λατινικά *cocuma*, *cucuma* η *cuccuma* σήμαινε δοχείο με λαβή τύπου κανάτας για βράσιμο υγρών, κάτι σαν τη σημερινή τσαγιέρα. Παρατηρούμε ότι αυτή η λέξη έχει επιζήσει μέχρι και τα (σχεδόν) νέα Ελληνικά και ο [ΣΤ] γράφει: *κούκ(κ)ουμα*= (1) πιθάρι (2) μπρίκι του καφέ. Παπαστρατής Γκουγκούμης είναι το όνομα κλέφτη (αρχικά λεγότανε αποστόλης Στράτος) που πολέμησε με το Κατσαντώνη εναντίον του στρατού του Αλή Πασά στο Γρεβενοδιάσελο (1802;) και *Kukumi* είναι το όνομα ήρωα Κοσοβάρικης ταινίας (2005). Στον ΤΚΚΕ επώνυμα *Gügüm*, *Güğüm* η παρόμοια δεν υπάρχουν και κατά πάσα πιθανότητα πρέπει να ψάξουμε αλλού.

Γκουζγκούνης

ΤΚΑ=1. Τρκ. *kuzgun*=κοράκι και *kuzguni*= μαύρος σαν τον κόρακα. Στον ΤΚΚΕ οι *Kuzgun* είναι 54.

Γκουζέλος

Γκουζέλης

ΤΚΑ=20,1. Ο [ΑΚΛ] ετυμολογεί το Γκουζέλος από το Τρκ. *kuzu*= αρνάκι. Στον ΤΚΚΕ οι *Kuzu* είναι 200+ (με 12 Mehmet). Πλην όμως, τοπ πέρασμα απο το *kuzu* στο *κουζέλ* είναι συζητήσιμο. Στα Τρκ. υπάρχει και το *kuzulu* (οχτώ *Kuzulu* στον ΤΚΚΕ) το οποίο σημαίνει (1) προβατίνα έγκυος (2) κάποιος που έχει η ακολουθείται από αρνάκι (3) ο έχων δεύτερη μικρή πόρτα, κομμάτι μεγαλύτερης. Το *kuzulu* θεωρείται ρίζα του *κουζουλός*=τρελός ([ΙΜΤ], αλλά υπάρχουν και άλλες απόψεις, βλέπε π.χ. [ΤΦ]). Αλλά και πάλι υπάρχει το πρόλημα του «ου» που γίνεται ε και του ανεβάσματος του τόνου. Τέλος, ίσως το Γκουζέλος να είναι παραλλαγή του Γκιουζέλης (βλέπε επώνυμο).

Γκουλές [TN]	TKA=TKΘ=0 αλλά υπάρχει ένας διδικτυακός Μπάμπης Γκουλές. Μία εκδοχή είναι το όνομα να είναι παραλλαγή του Γκιουλές. Μια άλλη είναι να είναι παραλλαγή του Τρκ. kule= πύργος (και Αλβ. kullë, ίδια έννοια. Οι Kule στον ΤΚΚΕ είναι 24.
Γκουλιούμης	TKA=6. Ο [ΑΚΛ] προτείνει το Τρκ. gülüm=γέλιο, χαμόγελο και τρουλάχιστον όσον αφορά στο gülüm δείχνει να έχη δίκηο (57 Gülüm στον ΤΚΚΕ). Επειδή όμως ο [RT] έγραφε το 1890 ότι το gülüm=γέλιο ήταν παρελθούσης χρήσεως και ότι gülüm=αγάπη μου, χρυσή μου (κυριολεκτικά ρόδο μου) η σωστή ερμηνεία του gülüm δεν είναι προφανής.
Γκούμας [TN]	TKA=100+. Οι Αλβανικές ιστοσελίδες δείχνουν ότι τα επώνυμα Guma, Gumë, και Gume είναι αρκετα κοινά Αλβ. επώνυμα. Τα λεξικά λένε ότι gumë=σκόπελος, επιλογή ολίγον το περίεργη για επώνυμο. Στην Αλβ. όμως υπάρχουν και οι πόλεις (1) Gume (Gumanj, Guma, Gumar, Gumë), (2) Guman(j) (3) Gumen(i) (4) Gumenice (Gumenicë , Gomenizza, Gomenitsa, Gumenica) από τις οποίες οι τρεις πρώτες είναι στηξεν περιοχή γύρα απο το Μπεράτι. Ο συνδετικός ιστός όμως όλων αυτών τν τοπωνυμίων δείχνει να είναι το gumen= (1) igumen=ηγούμενος (2) άνθρωπος παχύς (3) τσοπανόσκυλο με μεγάλο κεφάλι και μακρύ, γκριζο τρίχωμα. Μάλλον λοιπόν ο δικός μα Γκούμας είναι αντιδάνειο από τά Αλβανικά.
Γκουντζαμάνης	TKA=1. Παραλλαγή του Γκοτζαμάνης. Βλέπε επώνυμο.
Γκούντζος	TKA=2, 2, 2, 7, 2 . Ο [ΑΚΛ] ετυμολογεί το Γκουντζούκης από το
Γκουντζούκης	Τρκ .«kucuk=μικρός» και ο τυπογράφος πετσοκόβει για άλλη μιά φορά
Γκουντζούνης	την Τρκ. ορθογραφία (η λέξη είναι küçük). Στην ιστοσελίδα
Γκούτζος	http://clubs.pathfinder.gr/Kalliorasclub/353263 διαβάζουμε ότι
Γκουτζούκης	«Γκουτζούνης στα τούρκικα σημαίνει στρογγυλοκέφαλος» αλλά τέτοια λέξη στα Τρκ. λεξικά δεν βρήκα. Στον ΤΚΚΕ βρούσκουμε τα επώνυμα Günç=3, Güç=124, Güc=2, Gücük=12 Güççük=1 και Güçün=1. Τα Τρκ. λεξικά λένε gunc=νάζι, κάμωμα güc=güç= (1) δύναμη, βία (2) σκληρός, ζόρικος (3) δυσκολία, στενοχώρια, προσβολή, gücük= χωρίς ουρά, κολοβός (2) Φεβρουάριος, güççük= παραλλαγή του küçük, güçün=(1) με δυσκολία (2) με το ζόρι, δια της βίας. Με τα υπάρχοντα δεδομένα θα μάντευα Γκούτζος η Γκούντζος από το güc/ güc, Γκουτζούκης/Γκουντζούκης από το gücük, Γκουντζούνης από το güçün. Ο αναγνώστης έχει δικαίωμα στις δικές του μαντεψιές.
Γκουντούνας	TKA=19. ****
Γκουραμάνης	TKA=1,2 . Ο [ΑΚΛ] προτείνει το Τρκ. kurban= σφάγιο, κουρμπάνι (το

Γκουραμάνος	αρνί που σφάζεται σε ανάμνηση της «σχεδόν ανθρωποθυσίας» του Ισμαήλ (του Ισαάκ για τους Χριστιανούς και Ιουδαίους) από τον Αβραάμ. Αυτή η ετυμολογία δεν δείχνει ιδιαίτερα πειστική. Ίσως το επώνυμο να είναι προέρχεται απο την κουραμάνα (αγνώστου ετυμολογίας)=ψωμί που τρώνε στο στρατό. Δύο συνδρομητές με το επώνυμο Κουραμάνης στον ΤΚΑ.
Γκούρας	ΤΚΑ=38. Στα Αλβ. gur= πέτρα, βράχος, λιθάρι gurës= (1) σκληρός σα βράχος, πολύ συνατός (2) σφιχτοχέρης, τσιγκούνης gurë=(1) πηγή, πηγή που αναβλύζει μέσα από βράχο. (2) προέλευση, καταγωγή (3) αυλάκι, ρυάκι (4) με αφθονία. Γκούρας λεγότανε το πρωτοπαλλήκαρο του Οδ. Ανδρούτσου και ο παππούς του Θ. Κολοκοτρώνη λεγότανε Μπιθέγκουρας (μπιθε=βάση, κώλος). Χωριά Γκούρα στα Γιάννενα (μετωνομάστηκε Βαπτιστής)στην Πρέβεζα, στην Άρτα (μετωνομάστηκε Δροσιά), στην Κορινθία, και στη Καρδίτσα (μετωνομάστηκε Ανάβρα).
Γκουτζαμάνης	ΤΚΑ=29. Παραλλαγή του Γκοτζαμάνης. Βλέπε επώνυμο.
Γκουντρουμάνης [TN]	ΤΚΑ=3. Το επώνυμο Gudruman εμφανίζεται κυρίως στις Ρουμάνικες ιστοσελίδες. Ίσως να είναι Βλάχικο.
Γκουντρομπής [TN]	ΤΚΑ=4.
Γκρέμος Γκρεμούτης Γρέμος	ΤΚΑ=32, 5, 1. Ο [ΑΚΛ] ετυμολογεί το Γρέμος από το Σλ. grm=δασάκι από λόχμες. Το δικό μου Σερβ. Λεξικό λέει grm = θάμνος, grom=αστραπή βροντή και grmeti= (1) αστράφτω, βροντάω (2) βρυχώμαι, ουρλιάζω, μουγγρίζω.
Γλένης	ΤΚΑ=42.
Γλεντζές Γλεντζής Γλεντής	ΤΚΑ=7, 17, 32. Γλεντζής είναι η περαιτέρω Ελληνοποίηση του Γλεντζές και εμφανίζεται σαν Ελληνική λέξη σε διάφορα Διαδικτυακά Λεξικά.
Γλού(ς)	ΤΚΑ=6. Πιθανώτατα προϊόν συντμήσεως, Π.χ. Παπάζογλου→Γλού.
Γλούμης	ΤΚΑ=8
Γλουστιανός	ΤΚΑ=11
Γλούφτσιος	ΤΚΑ=7
Γουλτούρης Γιουλδούρης Γιουλτουρίδης	ΤΚΑ=1,0,0 και ΤΚΘ=0,3,1. Ο {ΑΚΛ} ετυμολογεί το Γιουλτούρης απο το Τρκ. yıldırım= (1) αστραπή, κεραυνός, αστροπελέκι (2) αστραπιαίος. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 200+ Yıldırım (από τους οποίους 200+ Mehmet) 55 Yıldır και 60 Güldür. Στα Τρκ. κατάληξη dir, dür... έχει την έννοια του πράγματι/ συμπεραίνω ότι/ πρέπει να ... (π.χ., hasta= άρρωστος, hastadır= πρέπει να είναι άρρωστος). - και με λέξεις που δείχνουν χρονική διάρκεια δείχνει έμφαση (π.χ.. Π.χ., üç yıldır= τρία ολόκληρα χρόνια, εδώ και τρία χρόνια,..... Σε τελική ανάλυση καμμία απο τις

τρεις εκδοχες δεν ειναι αρκετα πειστικη και αν θα επρεπε να διαλεξω θα διαλεγα το *Güldür*= πρεπει να ειναι (ωραιος/ωραια) σαν τριανταφυλλο.

**Γοδόσης
Γουζέλης
Γοντζές**

TKA=6, TKΘ=3. Παραλλαγή του Γκοδόσης, βλέπε επώνυμο.

TKA=0, TKΘ=1, και δύο διδικτυακοί Γκοντζέδες. Ο [ΑΚΛ] γράφει Γόντζες και το ετυμολογεί από το Τρκ. *gonce*= κάλυκας, μπαρούτι. Στον ΤΚΚΕ υπάρχουν 5 *Gonce* και 32 *Gonca* ενώ σύμφωνα με ένα διαδικτυακό λεξικό (το μόνο που έχει τη λέξη *gonce*) (Οθ.) *gonce* = (Τρκ.) *gonca*= μπουμπούκι και στην ποίηση γυναικείο στόμα σαν τριαντάφυλλο. Μ' άλλα λόγια ο κάλυκας του [ΑΚΛ] είναι σχεδόν σωστός αλλά ο εν λόγω κάλυκας δεν περιέχει μπαρούτι μολονότι μία μορφή του βάζει φωτιά στα αντρικά μπατζάκια!

**Γουργούλη
Γουρζής[ΤΝ]
Γουρζουλίδης**

TKA=16, 41. Ο [ΔΤ] ετυμολογεί το δεύτερο από τα Τρκ. ως *gürz*=ρόπαλο και *ulu*= μέγας. Το πρόβλημα είναι ότι στα Τρκ. τα επίθετα προηγούνται των ουσιαστικών. Στον ΤΚΚΕ βρίσκουμε 9 *Gürz*, 2 *Gürzli*, και 5 *Gürzoğlu*. Αν κρατήσουμε το *gürz* σαν ρίζα του Γουρζής, ίσως το Γουρζουλίδης να είναι μερική ελληνοποίηση του *Gürzoğlu*.

Γουρλής

TKA=16. Τρκ. *uğur*=καλός οίωνος, *uğurlu*= ευοίωνος, αίσιος, αυτός που φέρνει καλή τύχη. Στον ΤΚΚΕ οι *Uğurlu* είναι 200+ (19 Mehmet).

Γρανάς

TKA=10. Γράνα στα Ελληνικά πάλαι ποτέ σήμαινε τάφος, χαντάκι, αυλάκι που χρησιμοποιείται και για να οριοθετηθούν χωράφια. Γράνα επίσης λέγεται και ο «αγωγός ομβρίων υδάτων». Σημειώνουμε ότι η μάχη της Γράνας ωνομάστηκε από το χαντάκι που σκάφτηκε για να μη μπορούν οι πολιορκημένοι να βγαίνουν από την πόλη προς αναζήτηση τροφής. Η λέξη θεωρείται Σλαβικής προελεύσεως [ΔΔ], βλέπε και Γρανίτσας. Οικισμός Γρανάς στην Ευρυτανία.

Γρανίτσας

TKA=31. Ο [ΑΚΛ] προτείνει το Σλαβικό *granica*=σύνορα (σωστό διότι το Σερβ. *granica* – αλλά και *granica* σε διαλέκτους- και το Ρωσ./Βλγ. *Граница* είναι εννοιολογικά ταυτόσημα και σημαίνουν σύνορο, όριο κ.τ.τ.) αλλά ο [ΔΔ] γράφει γρανίτσα=το δένδρο δρύς η η μαλλωτή. Χωριά Γρανίτσα στα Ιωάννινα, στην Ευρυτανία, στη Ναυπακτία (σήμερα Ανθόφυτο), στη Φωκίδα (σήμερα Διακόπι) στη Γορτυνία (σήμερα Νυμφασία) και στη Βοιωτία (σήμερα Λαφίστιο). Δοθέντος ότι η βαλανιδιά είναι όνομα η συστατικό ονόματος τοποθεσιών, προτιμώ το γρανίτσα=βαλανιδιά και το Γρανίτσας σαν όνομα εθνικό. Θα μπορούσε βέβαια το Γρανίτσας να προέρχεται είτε από το *granica* είτε να είναι υποκοριστικό του Γρανάς (βλέπε επώνυμο).

Γρίβας

TKA=100+. Γρίβας είναι όνομα ψαριού αλλά η πιο κοινή χρήση είναι ψαρί άλογο. Η λέξη ετυμολογείται από το Ιτ. grigio [ΤΦ] αλλά και από τα Γοτθικά [ΙΜΤ]! Ολα αυτά ίσως είναι σωστά αλλά οι εκατοντάδες Γριβαίοι απαιτούν μια πιο κοντινή πηγή, π.χ., το Αλβ grinë= ζώο ψαρί (2) γκριζομάλλης.

Γρουσουζάκος

TKA=3. Ο [ΑΚΛ] προτείνει το Τρκ. hayırsız= χωρίς χαϊρι. Θεωρώ μάλλον προφανές ότι προέρχεται απο το Τρκ. uğursuz=γουρσουζης= γρουσουζης= δυσσίωνος, αυτός που φέρνει κακή τύχη. Uğursuz στους TK Τουρκίας δεν δείχνει να υπάρχει.

